

ספר
עצתו
אמונה

בריוון פון חיזוק, אָמונה
און פראקטישע עצות פאר'ן לעבן,
געשריבן דורך ראש ישיבת
תפארת התורה ברסלב

אידיש

חג הפסח (2)

תשפ"ג

295-1

מצבת ציון רבנו איש האלקים
אור העולם רבי נחמן מברסלב זי"ע
בעיר אומן יצי"ו

הבטיח שכל מי שיבוא אל ציונו הקדוש ויאמר שם את התקוה הכללי
ויציאו מהשואל התחתית ויעשה לו טובה נצחית

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ

סֵפֶר

עֲצָתוֹ

אֲמוּנָה

בְּרִיּוֹן פּוֹן חִיּוּק, אֲמוּנָה אֹן
פְּרָאקְטִישֵׁעַ עֲצוֹת פֶּאֶר'וֹ לְעֵבֹן,
גְּעֵשְׂרִיבֹן דּוֹרֵךְ רֹאשׁ יִשִּׁיבַת
תַּפְּאֶרֶת הַתּוֹרָה בְּרִסְלָב

חג הפסח (2)

295

השפ"ג

היכל הקודש ברסלב

181 Huschke Road, Liberty NY 12747

היכל הקודש

כארא פארק

4801 11th Ave,
Brooklyn NY 11219
347.760.5924

היכל הקודש

קרית יואל

8 Premishlan Way.
Monroe NY 10950
845.243.0563

היכל הקודש

מאנסי

32 Dolson Road
Monsey NY 10952
347.733.7551

היכל הקודש

בני ברק

רחוב ירושלים 2
052.760.5715

היכל הקודש

וויליאמסבורג

27 Skillman Street
Brooklyn NY 11205
718.384.1652

היכל הקודש

קרית יואל

8 Hayes Ct.
Monroe NY 10950
845.467.5299

היכל הקודש

בלומינגדאוו

24 Merriewold LN S
Monroe NY 10950
845.238.0804

היכל הקודש

ירושלים

רחוב רבי נחמן מברסלב 15
054.845.6150

צו הערן די

הערליכע שיעורים

פונעם ראש ישיבה שליט"א
רופט:

קול ברסלב

212.444.9191

חיזוק פאר די אידישע שטוב

212.444.9169

נדפס ע"י

קרן הדפסה היכל הקודש

2623 State Route 52
Liberty, NY 12754

718.387.2691

www.BreslevCenter.com

עריכה, הגהה והוצאה לאור ע"י

מכון עצתו אמונה

maebreslev@gmail.com

לקיט מכתבים

- ב. אמונה.....
- ב. שטענדיג דערמאנען דעם אייבערשטן.....
- ג. כנים.....
- ג. ווי אזוי קען איך האבן א תורה'דיגע שטוב, אז מיין מאן לאזט אפ כולל?.....
- ו. גאולה.....
- ו. נעם הפצה פאר דיין פרנסה.....
- ז. דביקות.....
- ז. מען קען אויסזען פשוט און זיין רבוק צום אייבערשטן.....
- ח. התבודדות.....
- ח. זיין א בעל חסד אין שטוב.....
- י. וודוי.....
- י. וואס מיינט זיך מתעורר זיין פאר א תלמיד חכם?.....
- יג. זמירות.....
- יג. אלע מלאכים זענען מקנא א איד וואס זינגט זמירות פארן אייבערשטן.....
- טו. חובות.....
- טו. אנשטאט טראכטן פון די גרויסע חובות, טראכט פונעם גרויסן באשעפער.....
- טו. טהרת המחשבה.....
- טו. ווען וועל איך שוין האבן א ריינעם מח?.....
- יט. ימי הבחירות.....
- כז. כיבוד אב ואם.....
- כז. וואס טו איך ווען מיינע עלטערן הערן נישט אויף מיר צו סעקירן?.....
- כט. לימוד התורה.....
- כט. די תורה מאכט געוונט דעם מענטש פיזיש און גייסטיש.....
- לא. מתנות.....

ווי אזוי צו קויפן מתנות פאר קינדער ..... לא

ניסים ..... לד

אויב מען האט א שטארקע אמונה זעט מען גרויסע ניסים ..... לד

סבלנות ..... לו

ווי אזוי דערהאלט מען זיך ביז מען באקומט די ישועה? ..... לו

עינים ..... לח

היט דינע אויגן וועסטו נישט דארפן ליידן ..... לח

פשטות ..... לט

רעדן צום אייבערשטן פשוט'ערהייט ..... לט

צדיק ..... מב

מאכן א קשר של קנימא מיט "היכל הקודש" ..... מב

קנאה ..... מה

יעדן איינעם גייט גוט, נאר איך לייד ..... מה

שלום בית ..... מה

געב גוטע ווערטער און הער אויס דיין ווייב ..... מה

תוכחה ..... נ

ווען דארף מען זאגן מוסר פאר א צווייטן און ווען נישט? ..... נ

לקוט מכתבים

בעזה ש"ת

ערבי פסחים, תשפ"ג

מיט לויב און דאנק צום הייליגן באשעפער אויף זיינע פילע חסדים האבן אנשי שלומינו נארוואס אפגעצייכנט זיבן יאר, א גאנצע שמיטה, זינט דעם ליכטיגן טאג ג' ויקרא תשע"ו לפ"ק, ווען דער ראש ישיבה שליט"א האט באויליגט צו נעמען אויף זיך צו שרייבן יעדן טאג א מכתב יומי, און פרטיות'דיג בריוון פאר די תלמידים ותלמידות, און שאלות ותשובות לכל דורש ומבקש. וואס איז שוין היינט צוטאגס תודה לא-ל באוויסט אין די גאנצע וועלט מיט'ן נאמען עצתו אמונה און איש אמונות, דער אייבערשטער זאל העלפן ווייטער, דער ראש ישיבה שליט"א זאלן האבן די כוחות און מעגליכקייט צו שרייבן ווייטער און אונז ברענגען נאנט צום אייבערשטן און צו די תורה.

צה"ר תעשה לתיבה, ברוך ה' מיר האלטן יעצט ביי קונטרס נומער 295, וואס איז באקליידעט געווארן מיט א פרישע נייעם דעקל אויפ'ן פארלאנג פונעם ראש ישיבה שליט"א, וואס וועט אוודאי ברענגען א פרישקייט צו ליינען די הערליכע בריוון פאר יונג און אלט.

לויטן פארלאנג פונעם ראש ישיבה האבן מיר צוגעלייגט צוויי און צוואנציג בריוון, וועלכע לויפט אויף פארשידענע נושאים לויט די סדר הא"ב, צוצולייגן חומר צו ליינען אין די רואיגע יום טוב צייט און חול המועד.

מערכת עצתו אמונה וואונטשט פאר אלע אנשי שלומינו און ליינער א חג כשר ושמח, מיט אמונה און תקוה אז מיר וועלן נאך היי יאר זוכה זיין צו עסן דעם קרבן פסח אין ירושלים עיר הקודש, אמן.

קראו ותחי נפשכם !

אַמוּנָה

שְׁטַעַנְדִּיג דְּעַרְמָאָנען דַּעם אַײַבערִשְׁטן

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ב' פֶּרֶשֶׁת וָאָרָא, כ"א טֵבֵת, שְׁנַת תשע"ח לְפָרֶט קָטָן
לְכָבוֹד ... גֵּרוֹ יָאִיר

אֲשָׁרִינוּ מַה טוֹב חֲלָקִינוּ אִז מִיר הָאָפֶן דַּעם הַיִּלְיָגֶן רַבִּי'ן וואס עַר לִיגֶט
אַרִיין אִין אֹנֵז אִז מִיר זָאָלן הָאָפֶן אַמוּנָה און לַעֲבֹן דְּעַרְמִיט. דְּעַר רַבִּי הָאֵט
גַּעזָאָגט (שיחות ה'ר"ן, סימן לג): "אַצֵּל הָעוֹלָם אַמוּנָה הוּא דְּבַר קָטָן, וְאַצֵּלִי אַמוּנָה
הוּא דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד, וְעַקֵּר הָאָמוּנָה הִיא בְּלִי שׁוּם חֲכָמוֹת וְחִקִּירוֹת כָּלֵל, רַק
בְּפִשְׁטוֹת גָּמוּר כְּמוֹ שֶׁהַנְּשִׂים וְהַהֲמוֹן עִם הַפְּשָׁרִים מְאַמִּינִים", בִּי דִי וועלט
אִז אַמוּנָה אַ קְלִינִיקִיט, אָבֵער בִּי מִיר אִז דְּעַר עֵיקֶר אַמוּנָה, אָן קִיין
חִקִּירוֹת און אָן קִיין חֲכָמוֹת, נָאר פֶּשׁוּט אַזוֹי ווי פֶּרוֹיעֶן און פֶּשׁוּט'ע מַעֲנִטְשֵׁן
וואס לַעֲבֹן בְּתַמִּימוֹת וּפִשְׁטוֹת מִיט אַמוּנָה אִינעם אַײַבערִשְׁטן; ווען אַ
מַעֲנִטְשֵׁ הָאֵט אַמוּנָה, עַר ווייסט אַז אַלעס אִז דְּעַר אַײַבערִשְׁטער און קִיין
שׁוּם זָאָף פִּרְט זִיךְ גִּישְׁט אַלִיין, דְּעַר אַײַבערִשְׁטער אִז מְמַלָּא כָּל עֲלָמִין
וְסוֹכֵב כָּל עֲלָמִין, אִין שׁוּם מְצִיאוֹת מִבְּלַעַדִּיךְ יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל - אִז אִים אַלעס
פִּיין און אַלעס גוט.

מוֹהֲרָא"ש פֶּלְעָגֶט שְׁטַעַנְדִּיג חֲזָר'ן דָּאס וואס דְּעַר רַבִּי זָאָגט (סֵפֶר הַמִּדּוֹת
אוֹת אַמוּנָה, סימן לג): "עַל יְדֵי אַמוּנָה יִסְלַח לָךְ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל כָּל
עוֹנוֹתֶיךָ", אַז אַ מַעֲנִטְשֵׁ הָאֵט אַמוּנָה, עַר גְּלִיבֵט אַז אַלעס אִז דְּעַר
אַײַבערִשְׁטער; דוּמִם, צוּמַח, חִי, מְדַבֵּר - אַלעס אַלעס אִז דְּעַר אַײַבערִשְׁטער
- אִז אִים דְּעַר אַײַבערִשְׁטער מוֹחֵל אויף אַלע זַינע עֲבִירוֹת. דְּעַרפֶּאר אִז אַ
גְּרוֹיסע זָאָף אַז מְעַן זָאל אַסאַךְ רַעֲדֵן פּוֹנֵעַם אַײַבערִשְׁטן, ווי מְעַן קַעַן נָאר
זָאל מְעַן דְּעַרמָאָנען דַּעם אַײַבערִשְׁטן; מְעַן פֶּרַעָגט אַינעם: "וועסט קוּמֵען
הַיִּנֵּט נַאכְט? "עֲנִטְפֶּער גִּישְׁט: "יָא", נָאר: "מִיטְן אַײַבערִשְׁטֵנ'ס הִלְךְ"; מְעַן
פֶּרַעָגט דִּיר: "וואס מאַכְסטוּ? וואס הָעֵרְט זִיךְ?" זָאלְסטוּ עֲנִטְפֶּערן: "בְּרוּךְ
הַשֵּׁם, גַּעלוֹיבְט דַּעם אַײַבערִשְׁטן". ווייל דְּעַר רַבִּי זָאָגט (לקוטי מוֹהֲר"ן חֵלֶק ב',
סימן מד): "הָאָמוּנָה תוֹלָה בְּפֶה שֶׁל אָדָם", אַמוּנָה בַּאֲקוּמֵט מְעַן ווי מְעַר מְעַן

רעדט פון דעם. אזוי ווי עס שטייט אין פסוק (תהלים פט, ב): "אודיע אַמונתך בפּי; על ידי שְׁמֵדְבָרֶיךָ הָאֱמוּנָה בְּפִה, זְהוּ בְעֵצְמוֹ אֱמוּנָה, וְגַם עַל יְדֵי זֶה בָּאִים לְאֱמוּנָה", אז מען רעדט פון אַמוּנָה, דאס אליינס איז אַמוּנָה און דאס ברענגט אַמוּנָה.

דער רבי זאגט (שיחות הר"ן, סימן קמב) ווען אַ מענטש זעט אז ער האט ספיקות אין אַמוּנָה - זאל ער ארויסזאגן מיט זיין מויל: "אני מאמין בַּאֱמוּנָה שְׁלִימָה שֶׁהַבּוֹרָא תְּבַרַךְ שָׁמוּ הוּא יְחִיד רַאשׁוֹן וְאַחֲרוֹן"; ווייל דער דיבור האט זייער א שטארקע כח, און אז מען רעדט פון אַמוּנָה - באקומט מען אַמוּנָה.

דערפאר איז זייער א גרויסע זאך שטענדיג מזכיר צו זיין דעם אייבערשטן ווען מען רעדט מיט מענטשן, ווייל אזוי ווערט אריינגעבאקן אין הארץ די ריינע אַמוּנָה.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

בנים

ווי אזוי קען איך האבן א תורה'דיגע שטוב, אז מיין מאן לאזט אפ בולל?

שאלה:

לְכַבּוּד דְּעַר רַאשׁ יְשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

מיין מאן וויל אינגאנצן אפלאזן בולל און גיין ארבעטן, ער איז גאר אן ערליכער מיט גאלדענע מידות, מיט א שטארקע ליבשאפט צו די תורה, אבער ער קען נישט איינזיצן צו אסאך צייט, ער דארף עפעס טון צו די זאך.

עס טוט מיר מורא'דיג וויי; מיין חלום איז געווען צו האבן א תורה'דיגע שטוב, א מאן וואס זיצט און לערנט, און יעצט פיל איך ווי מיין חלום דערווייטערט זיך מער און מער, אפילו ער האט פארגעשלאגן צו גיין ביינאכט אין א בולל ערב, מיין איך אז עס וועט זיך נישט האלטן לאנג.

וואס איז יעצט מיין תפקיד? זאל איך שטיין שטארק מיט מיר, אדער איז עס פשוט נישט מיין עסק און איך זאל אים לאזן טון וואס ער וויל? ווי אזוי קען איך אים יא געבן די הרגשה צו האבן א "חשקת התורה"?

עס וועט מיר זייער העלפן צו באקומען א תשובה, צו וויסן אז איך ארבעט נישט לויט מיין אייגענע מיינונג, און אויב עס קען זיין וואס פריער, ווייל עס איז אן ענין פון טעג.

יישר פח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת בשלח, י"א שבט, שנת תשפ"א לפרט קטן
מרת ... תחי'

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

דאס וואס איר ווילט און איר חלומ'ט, צו האבן א שטוב פון תורה - דאס איז געוואנדן נאר אין אייך; עס האט נישט מיט אייער מאן, מען קען זיין אין כולל און נישט האבן א תורה שטוב. און פארקערט, מען קען ארבעטן, ברענגען פרנסה - און האבן א תורה שטוב, עס האט נישט צו טון מיטן זיין אין כולל.

חכמינו זכרונם לברכה זאגן (ברכות יז): "נשים במאי זכין", וואס קענען פרויען טון אז זייערע קינדער זאלן זיין ערליכע אידן? "באקרויני בניהו לבי כנישתא וכו'", מיט דעם וואס זיי שיקן די קינדער אין תלמוד תורה און ווארטן זיי אפ ווען זיי קומען אהיים; זיי לייגן אריין אין די קינדער פון קליינערהייט א ליבשאפט צו לערנען, מיט דעם זענען זיי זוכה אז די קינדער זאלן זיין ערליכע אידן.

וויסן זאלט איר אז אלעס ווענדט זיך אין די מאמע; א פרוי וואס איר גאנצע לעבן איז תורה, זי רעדט צו אירע קינדער פון תורה, זי פריידט זיך ווען אירע קינדער לערנען, זי הייבט שטענדיג אירע קינדער מיט זייער תורה, זי שעצט תורה און וויל תורה - וועלן די קינדער זיין תלמידי חכמים.

אייער תפקיד איז זיין געטריי פאר אייער מאן, שעצן און הייבן אייער מאן ווי אזוי ער איז און ווי אזוי ער פירט זיך; יא כולל נישט כולל, איר

דארפֿט הייבן, שׂעצן און ארויפקוקן אייער מאן, דעמאלט וועט איר מצליח זיין מיט אייערע קינדער.

דער רבי זאגט (ספר המידות אות בנים, סימן פא): "מאגינט סגלה לבנים", האלטן מיט זיך א מאגנעט איז מסוגל פאר קינדער; מען קען זאגן נאך א פֿשט, אז מאן און ווייב לעבן אינאיינעם מיט א שטארקע נאנטשאפט אזוי ווי א מאגנעט וואס ציט צו זיך - דאס איז מסוגל פאר קינדער; קינדער וואקסן אויף געזונט ווען די עלטערן האבן אין זיך מאגנעט. אויב מען זוכט קסרונות איינער ביים צווייטן, מען קריגט זיך און מען שעלט זיך - דעמאלט קען מען נישט מגדל זיין קיין קינדער, אזוי ווי דער רבי זאגט (שם, סימן צג): "איש ואשתו שהם מקללים את עצמם, אין מגדלין את בניהם", מאן און ווייב וואס שעלטן זיך איינער דעם צווייטן - וועלן נישט אויפציען זייערע קינדער.

איר זאלט ווייטער מכבד זיין אייער מאן אפילו ער גייט ארבעטן וכו'; איר מעגט אים זאגן ווי שטארק איר האט ליב ווען ער לערנט, ווי שטארק איר האט ליב אז ער האט א שיעור אין תורה און אז ער האט שייכות מיט אן ערליכן איד וכו', אבער איר זאלט אים ווייטער שׂעצן אפילו ער גייט ארבעטן.

גוטע קינדער, ערליכע קינדער און תורה'דיגע קינדער איז נישט א זאך וואס מען באקומט גרינגערהייט, מען דארף אסאך בעטן דעם אייבערשטן אויף דעם, בפרט ווען מען צינדט די שבת ליכט דארף מען אסאך בעטן אויף דעם.

דא האט איר א תפלה וואס צו בעטן ביי די שבת ליכט:

"הייליגער באשעפער, איך בעט דיר זייער, געב מיר ערליכע קינדער, קינדער וואס וועלן לערנען די הייליגע תורה, קינדער וואס וועלן גיין אין די וועגן פון די תורה.

מיין גאנצע שטרעבן איז אז מיינע קינדער און אייניקלעך זאלן גיין אין די וועג פון די תורה, זיי זאלן זיין דבוק צו דיר און צו די צדיקים; העלה מיר

איך זאל זוכה זיין צו דעם, העלף מיר איך זאל האבן נחת פון זיי; זיי זאלן אלע חתונה האבן יונגערהייט און זיי זאלן אלע האבן א שיינע לעבן.

הייליגער באשעפער איך דארף גארנישט אין מיין לעבן - נאר ערליכע קינדער; איך געב אלעס אנוועק אבי מיינע קינדער זאלן זיין ערליכע אידן, תלמידי חכמים. איך בעט דיר טאטע זיסער, העלף מיר בזכות אלע צדיקים וואס האבן זיך מוסר נפש געווען פאר דיין פבווד וועגן, בפרט רבינו נחמן בן פיגא און רבינו אליעזר שלמה בן מנחם זאב זכותם יגן עלינו".

דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

גאולה

נעם הפצה פאר דיין פרנסה

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת בא, ב' שבט, שנת תשע"ט לפרט קטן
לכבוד מיין טייערער ליבער חתן ... גרו יאיר

מזל טוב פאר דיין שידוך! קוק צו וואס מען איז זוכה אז מען האט סבלנות; האסט אזוי לאנג געווארט פאר דיין שידוך, יעצט זעסטו וואס דו האסט באקומען, אזא טייערע פלה תחי' און אזא שיינע ערליכע משפחה. זאלסטו שטענדיג געדענקען אז ביים סוף איז מען זוכה צו שיינע זאכן, מען דארף נאר האבן סבלנות.

יעצט אז דו גייסט חתונה האבן - זאלסטו געדענקען וואס מען האט געטון פאר דיר און דו זאלסט עס ווייטער טון פאר אנדערע; זאלסט גיין הפצה ארויס צו העלפן אידישע קינדער. אזוי ווי מען האט דיך ארויסגעשלעפט וכו' זאלסטו ארויסשלעפן אנדערע אידן פון זייערע עבירות; עס איז נישטא קיין גרעסערע רחמנות ווי א מענטש וואס טוט עבירות.

דאס זאלסטו נעמען פאר דיין פרנסה: "הפצה"; וועסטו האבן גרויס

שפע.

הלוואי זאלן אלע תלמידים פון ישיבה נאר עוסק זיין אין "הפצה", יעדער איינער אין זיין תחום, וועלן מיר קענען צוריק ברענגען אלע אידן צום אייבערשטן און האבן א חלק אין די גאולה. אזוי ווי דער ניגון גייט: "על ידי הפצת ספרי רבינו נביא את משיח צדקינו", במהרה בימינו, אמן.
א גרויסן יישר פח פארן ארויס העלפן די ישיבה מיטן צושטייער געבן פאר די רענט פון דעם חודש ... דאלער; בזכות די מצוה פון צדקה זאלסטו האבן הצלחה אין אלע ענינים.

דביקות

מען קען אויסזען פשוט און זיין דבוק צום אייבערשטן

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת וישב, י"ט כסליו, שנת תשע"ט לפרט קטן
לכבוד מיין טייערער ... גרו יאיר

איך דאנק דיר פארן ארויסהעלפן די ישיבה מיטן צושטייער געבן פאר די רענט פון דעם חודש ... דאלער; דער אייבערשטער זאל דיר העלפן אז אין דעם זכות זאלסטו האבן הצלחה אין אלע ענינים.

איך קען ברסלב'ע אידן טראק דרייווערס וואס זענען דבוק אינעם אייבערשטן מיט א שטארקע דביקות; זיי זעען אויס פשוט און גייען אנגעטון מיט ארבעטס קליידער אבער זיי טראכטן נאר פונעם אייבערשטן און רעדן נאר צו אים.

עס איז געווען א ברסלב'ער חסיד וואס האט פאר זיין פרנסה געדרייווט א טראק - אזוי ווי דו, צוזאמען מיט אים אויפן טראק זענען געווען גוים, דו ווייסט דאך אז גוים רעדן נאר ניבול פה, האט ער מיר פארציילט ווי שווער עס איז אים צו זיצן אויפן טראק מיט די חיות און ער דארף אגאנצן טאג הערן זייער ניבול פה, ווער רעדט נאך זומער ווען עס ברענט ממש א פייער, די גוים גייען אנגעטון - בעסער געזאגט - אויסגעטון ווי די חיות פון וואלד, ער שפירט יעדע רגע ווי ער ווערט פארברענט אין ניאוף, דאן באנוצט ער זיך מיטן רבינ'ס עצה און ער מאכט התבודדות, ער וויינט און רעדט צום

אייבערשטן אן א קול, בלויז מיט זיינע ליפן שעפּשעט ער: "הייליגער באשעפער איך וויל זיין א איד, היט מיך מיינע אויגן", בשעת עס רינען אים טרען פון זיינע אויגן, די גוים פלעגן אים פּרעגן: "פארנואס וויינסטו?" פלעגט ער זיך ארויסדרייען און זיי ענטפערן: "איך האב עלערדזשים וכו'. דאס שרייב איך דיר אז דו זאלסט וויסן אז אפילו א טראק דרייווער קען צוקומען צו זיין א גרויסער צדיק.

...

התבודדות

זיין א בעל חסד אין שטוב

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פּרשת לך לך, ו' מר-חשון, שנת תשע"ט לפרט קטן
לקבוד ... גרו יאיר

אסאך מאל טראכט איך צו מיר און איך שטוין: ווי אזוי גייען מענטשן אן מיט זייער לעבן אן די עצות פון רבי'ן? ווי אזוי קען מען אריבערטראגן אלע שוועריקייטן אן די עצה פון התבודדות?!

מיר זענען דאך אזוי גליקליך און מיר דארפן זיין אזוי פרייליך אז מיר ווייסן פונעם הייליגן רבי'ן און פון זיינע עצות, בפּרט די עצה פון התבודדות, אז מען זאל זיך אויסרעדן דאס הארץ פארן הייליגן באשעפער, אים אלעס דערציילן אויף די שפראך וואס מען איז צוגעוואוינט צו רעדן. דאס אליינס אז מען רעדט זיך אויס דאס הארץ צום אייבערשטן - איז שוין א ישועה, מען האט כאטש פאר וועם צו דערציילן וואס מען גייט אריבער.

'טעמו וראו כי טוב ה'', פּרוביר אויס די עצה וועסטו זען אז דאס לעבן וועט זיך דיר טוישן; דו וועסט שפירן ווי דו לעבסט אין 'גן עדן'. זוף דיר א פלאץ וואו קיינער איז נישט דארט און שמועס זיך אויס דיין הארץ מיטן אייבערשטן; רעד צו אים אזוי ווי דו רעדסט צו א חבר, דערצייל אים בפּרטי פּרטיאלע דיינע ווייטאגן וואס גייט אריבער אויף דיר - וועסטו זיך שפירן ממש אן אנדערער מענטש, עס וועט נישט וויי טון אזוי שטארק.

מֵעַן קֶען נִישְׁט מִסְבִּיר זײַן פֿאַר אײַנעם װאָס לֶעבֶט נִישְׁט מִיט הַתְּבוּדוֹת װאָס מֵעַן שְׁפִירט, אַזױ װי דוד הַמֶּלֶךְ זָאָגט (תהלים קלה, ה): "כִּי אֲנִי יָדַעְתִּי כִּי גָדוֹל ה', װאַדוֹנֵינוּ מִכָּל אֱלֹקִים", פֿרעגט דער רבֿי (שיחות הר"ן, סימן א) "װאָס אִיז דאָס 'כִּי אֲנִי' אַז אײַך װײס? זאל שְׁטײַן: 'כִּי גָדוֹל ה' אז דער אײַבערשְׁטער אִיז גרויס?!" זאָגט דער רבֿי: "כִּי גָדֹל הַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ אִי אָפֶּשֶׁר לוֹמַר לַחֲבֵרוֹ, װאַפֿילו לֶעצְמוֹ אִי אָפֶּשֶׁר לְסַפֵּר מִיּוֹם לְיוֹם, לְפִי מַה שְׁמַזְרִיחַ לוֹ וּמִתְנוּצֵץ לוֹ בְּאוֹתוֹ הַיּוֹם אִינוּ יְכוּל לְסַפֵּר לֶעצְמוֹ לְיוֹם שְׁנֵי הַזְּרִיחָה װהַתְּנוּצָצוֹת שֶׁל גְּדֻלָּתוֹ יִתְבָּרַךְ שֶׁהִיָּה לוֹ אֶתְמוֹל", מֵעַן קֶען נִישְׁט מִסְבִּיר זײַן פֿאַר אַ צװײטן װי אַזױ מֵעַן שְׁפִירט דעם אײַבערשְׁטן, און נִישְׁט נֶאָר פֿאַר אַ צװײטן קֶען מֵעַן דאָס נִישְׁט מִסְבִּיר זײַן, נֶאָר אָפֿילו פֿאַר זײַך אַלײנס קֶען מֵעַן אױף נִישְׁט דערצײלן און געדענקען װי אַזױ מֵעַן האָט נֶעכְטן געשְׁפִירט דעם אײַבערשְׁטן. דערפֿאַר זאָגט דוד הַמֶּלֶךְ: "כִּי אֲנִי יָדַעְתִּי כִּי גָדוֹל ה', אײַך װײס אַז דער אײַבערשְׁטער אִיז גרויס, "אֲנִי יָדַעְתִּי דִּיקָא", אײַך פֿאַר מיר װײס אַז דער אײַבערשְׁטער אִיז גרויס און ער פֿירט די װעלט און ער הערט מיך אױס װען אײַך רעד צו אים", דער רבֿי ברענגט דאָרט אַראָפּ װאָס שְׁטײט אין זוהר (פֿרשת וּבְרָא, קג:) אױפֿן פֿסוק (משלי לא, כג): "נֹודַע בְּשַׁעֲרַיִם בְּעֹלָה", כָּל חַד לְפוֹם מַה דְּמַשְׁעַר בְּלִבָּהּ", יעדער אײַנער האָט זײַן װעג װי אַזױ ער שְׁפִירט דעם אײַבערשְׁטן בײַ זײַך אין האַרץ.

אַשְׁרֵינוּ מַה טוֹב חֻלְקֵינוּ "אַשֶׁר בְּנַחֵל" שֶׁם גּוֹרְלָנוּ אַז מִיר װײסן פֿון אַזאַ רבֿי, װאוּ װאַלטן מִיר געווען און װי אַזױ װאַלטן מִיר אױסגעזען אָן דעם רבֿי'ן; אַ רבֿי װאָס לערנט אונז אױס אַז מִיר זאַלן זײַך נִישְׁט פֿאַרלירן אין די שווערסטע מצבים, אַ רבֿי װאָס לערנט אונז אױס אַז מִיר זענען נִישְׁט אַלײנס און מִיר זאַלן רעדן צום אײַבערשְׁטן.

מוהר"ש פֿלעגט שְׁטענדיג זאָגן: "מִיר האָבן פֿאַקומען פֿון רבֿי'ן אַסאַך שײנע עצות, אָבער די שְׁעֵנְסְטע מִתְּנָה אִיז הַתְּבוּדוֹת"; אַיִנְמַאל מֵעַן געוואוינט זײַך צו צו רעדן מיטן פֿאַשעפֿער און יעדע זאָך װאָס דרוקט פֿאַרצײלט מֵעַן פֿאַרן אײַבערשְׁטן - דאַרף מֵעַן שױן קײנעם נִישְׁט.

שְׁטאַרק זיך און שְׁטאַרק זיין ווייב; גַעדענק אז עס איז אַ מצוה פֿרייליך צו מאַכן די ווייב, אזוי ווי חַכְמֵינוּ זכֵרונָם לְבִרְכָה זאָגן (קידושין לד:): "אִשָּׁה, בְּעֵלָה מְשֻׁמָּה", דער מאן האט אַ מצוה פֿרייליך צו מאַכן זיין ווייב; מען דאַרף אַרײַנגלייגן אין דעם מצוה די זעלבע הדורים וואס מען איז מְהֵדֵר ביי אַנדערע מצוות. עס איז אַ שווערע מצוה, ווייל דער יצור הרע פֿאַרלייגט זיך זייער שְׁטאַרק צו מאַכן אַ פֿירוד צווישן מאן און ווייב, דערבייזער וויל איהר דיר מחזק זיין דו זאַלסט האַבן סבֿלנות צו איר, איר מחזק זיין און איר העלפֿן.

עס זענען פֿאַרהאן אַינגעלייט וואס זענען פֿאַרנומען צו טון חֶסֶד מיט חֶבְרִים וכו', אָבער אין שְׁטוב לייגט ער נישט צו די האנט אין קאַלט וואסער; מען דאַרף טאַקע טון חֶסֶד מיט אַנדערע מענטשן אָבער די גרעסטע חֶסֶד איז ווען מען העלפֿט די אַייגענע ווייב. עס איז אַ מצוה צו העלפֿן אַנדערע ווען דאס גייט נישט אויפֿן ווייב'ס חֶשְׁבוֹן, ווייל חֶסֶד הוּיבֵט זיך אַן אין שְׁטוב.

איהר פֿריי מיר זייער יעדעס מאל דו פֿאַרציילסט מיר נאך אַ סיום און נאך אַ סיום, דאס געבט מיר כֹּחַ ווייטער ממשיך צו זיין. דער אַייבערשטער זאל העלפֿן זאַלסט מצליח זיין אין אַלע דינע וועגן.

...

וודוי

וואס מיינט זיך מתנדב זיין פאר א תלמיד חכם?

שאלה:

לְכָבוֹד דְּעַר ראש ישיבה שליט"א,

אין אייער זכות בין איהר זוכה צו לערנען דעם הייליגן ספר ליקוטי מוהר"ן. איהר האב א שאלה איבער דעם וואס דער רבי שרייבט אז מען דאַרף זיך מתנדב זיין פאר א תלמיד חכם; דאס מיינט זיך מתנדב זיין ביים ציון פון הייליגן רבי'ן אין אומא? אדער מיינט דאס בפשטות צוצוגיין צו א צדיק און א תלמיד חכם וואס לעבט - און זיך מתנדב זיין פאר אים?

און אויב מיינט עס די צווייטע פֿשט, ווי אזוי קען איך וויסן ווער עס איז דער אַמט'ער צדיק צו וועמען זיך מתוודה זיין?

יישר פֿח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת תרומה, ו' אדר, שנת תשפ"א לפֿרט קטן
לְכבוֹד ... נרו זאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו

דער הייליגער רבי האט אונז מגלה געווען וואס טוט זיך אפ ווען מען זינדיגט, מען טוט עבירות רחמנא לצלן; די עבירות ווערן איינגעקריצט אין די ביינער. אזוי ווי דער נביא זאגט (חזקאל לב, כז): "ותהי עונתם על עצמותם", ענקערע עבירות זענען איינגעקריצט אין די ביינער, און דאס הרגעט דעם מענטש השם ירחם, אזוי ווי עס שטייט (תהלים לד, כב): "תמותת רשע רעה", דאס שלעכטס הרגעט דעם רשע; ווי אזוי איז מען זוכה ארויסצונעמען די עבירות פון די ביינער? דורך וודוי דברים, אז מען איז זיך מתוודה צום אייבערשטן, מען דערציילט פאר'ן אייבערשטן אלעס וואס מען האט געטון - דורך דעם גייען ארויס אלע עבירות פון די ביינער.

דאס איז די מצוה פון תשובה, מען זאל זיך מתוודה זיין פאר'ן הייליגן באשעפער, און אזוי ווערט גע'פסק'נט (רמב"ם פרק א' מהלכות תשובה, הלכה א), יעדע מצוה אין די תורה, סיי א מצות עשה און סיי א מצות לא תעשה, אויב מען האט עובר געווען אויף איינע פון די מצות, סיי בשוגג סיי במזיד - דארף מען זיך מתוודה זיין צום הייליגן באשעפער, אזוי ווי די תורה זאגט (במדבר ה, ט): "והתודו את חטאתם אשר עשו", ווי אזוי איז מען זיך מתוודה? זאגט דער רמב"ם, מען זאל אזוי זאגן: "אנא השם חטאתי עויתי פשעתי לפניך ועשיתי כך וכך ונהרי נחמתי ובושתי במעשי, ולעולם איני חוזר לדבר זה", איך בעט דיר אייבערשטער, איך האב געזינדיגט פאר דיר, איך האב געטון די און די עבירה, איך האב חרטה אויף וואס איך האב געטון, איך שעם זיך מיט מיינע מעשים וואס איך האב געטון, איך נעם זיך פאר אז איך גיי עס מער קיינמאל נישט טון; דאס איז וודוי, און דער רמב"ם פירט אויס: "וכל המרבה

להתנדות ומאריך בענין זה, הרי זה משבח", ווער עס פארמערט זיך מתודה זיין פארן אייבערשטן - דער איז געלויבט.

אין אנהויב איז דאס זייער שווער צו טון; עס איז בכלל נישט קיין גרינגע זאך מען זאל צוקומען צו די מדריגה זיך צו קענען עפענען פארן אייבערשטן, אים אלעס דערציילן און נישט פארהוילן קיין שום זאך; ווייל ווען מען זינדיגט באשאפט מען קליפות ומשחיתים וואס זיי מאכן דער מענטש זאל נישט שפירן דעם אייבערשטן, עס הויבט זיך אן דאכטן פארן מענטש ווי דער אייבערשטער איז ברוגז, מען הויבט אן האבן ספיקות אין די אמונה, עס ווערט שווער צו רעדן צום אייבערשטן. אזוי ווי דער נביא זאגט (ישעיה נט, ב): "כי אם עונתיכם היו מבדלים בינכם לבין אלקיכם", ענקערע עבירות מאכן א צווישנשייד צווישן אייך אינעם באשעפער.

דערפאר זאגט דער רבי, כדי די עבירות זאלן ארויסגיין פון די ביינער - דארף מען זיך מתודה זיין פאר א תלמיד חכם; דאס איז גרינגער פארן מענטש צו טון, און ווען ער רעדט זיך אויס פארן אמת'ן צדיק איז דאס אזוי ווי ער רעדט יעצט צום אייבערשטן, ווייל דער צדיק איז דאך בטל ומבוטל צום אייבערשטן, ער זיצט טאג און נאכט ביים אייבערשטן, ער זאגט פארן אייבערשטן: "הער וואס דער מענטש רעדט צו מיר", ביז דער מענטש איז זוכה צו קענען דאס אלעס דערציילן דעם אייבערשטן.

עס מיינט ביידע; ווען מען גייט צום הייליגן רבינ'ס ציון און מען איז זיך דארט מתודה, מען דערציילט אלעס וואס מען האט געטון - דאס איז איין וועג פון ווידוי דברים פאר א תלמיד חכם, דורך דעם איז מען זוכה צו אלע תיקונים וואס דער הייליגער רבי האט מבטיח געווען (ליקוטי מוהר"ן חלק א, סימן ד) און אזוי אויך דארף מען זוכן א תלמיד חכם א גרויסער צדיק און אים דערציילן וואס מען האט געטון; וואויל איז דעם וואס איז זוכה צו מקורב ווערן צו א צדיק וואס איז בטל צום אייבערשטן, א צדיק וואס איז נכלל אינעם אייבערשטן.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

זמירות

אלע מלאכים זענען מקנא א איד וואס זינגט זמירות פארן

אייבערשטן

בעזרת ה' יתברך - ערב שבת פרשת פי תצא, י"ג אלול, שנת תשע"ו לפרט קטן
לקבוד ... גרו יאיר

עס איז זייער וויכטיג דו זאלסט זיך אנגרייטן א שיינע מעשה אז דו
זאלסט האבן וואס צו דערציילן ביים שבת טיש, ווייל קינדער ווארטן צו
הערן פון די עלטערן, בפרט מעשיות.

דער הייליגער רבי האט געזאגט, ווען ער איז געווען א קינד און ער האט
געהערט מעשיות פון צדיקים - האט אים דאס אויפגעפלאקערט דאס הארץ
און ער האט אנגעפאנגען דינען דעם אייבערשטן.

עס איז דא היינט הערליכע מעשה ביכלעך וואס מען קען פון דארט
נעמען שיינע מעשיות; א שבת טיש איז נישט א צייט וואס מען רעדט
פאליטיק וכדומה, ביים שבת טיש זינגט מען זמירות און מען פארציילט
מעשיות פון תפלה.

אז מען פירט א שיינע שבת טיש - האט מען אנדערע סארט
קינדער; ווייל אז מען אינוועסטירט אין די קינדער - האט מען זיכערע
רווחים.

מוהרא"ש איז געווען ביי אינז אין קעמפ זומער תש"ע ווען מיר זענען
געווען אין מאונטענדעיל. בשעת די באטע האט מיך מוהרא"ש געפרעגט:
"וואו זענען די בחורים?" ווייל אסאך בחורים זענען געגאנגען שלאפן, האב
איך געענטפערט אז די בחורים גייען שלאפן ווייל זיי זענען מיד, האט מיר
מוהרא"ש געזאגט: "ווער האט דיר געהייסן מאכן א לאנגע באטע? מאך א
קורצע באטע, יעדער זאל זיין בשעת מען זינגט און נאכדעם זאל מען גיין
שלאפן", און מוהרא"ש האט דעמאלט געזאגט פאר די בחורים: "ווען איר
זאלט וויסן ווי אלע מלאכים זענען מקנא א איד וואס זינגט זמירות פארן
אייבערשטן; ווייל זיי קענען נישט זינגען ווען זיי ווילן, נאר זיי האבן א

באשטימטע צייט ווען זיי קענען זינגען - וואלט איר נישט געגאנגען שלאפן,
נאר אלע וואלטן געקומען זינגען".

דאס זעלבע זאג איך דיר, ווער האט דיר געהייסן מאכן א לאנגע סעודה
און זיצן און שמועסן שטותים ונהבלים? מאף א שיינע קורצע סעודה, זינג
זמירות און פארצייל שיינע מעשיות, רעד דיבורי אמונה און דיבורים פון
רבי'ן.

א פרוי באקלאגט זיך פאר מיר אז זי גרייט אן א שיינע סעודה, זי קאכט
און באקט און רוימט די הויז און זי ווארט צו האפן א שיינע סעודה, און איר
תכשיט'ל קומט אהיים און מורמלט זיך אונטער קידוש, קוים קוים וואס מען
קען הערן א ווארט, און ער עסט אפ די סעודה אן קיין זינגען, אן קיין
התחזקות און אן קיין ישר כח וכו' וכו', און דאס טוט איר זייער וויי. דערפאר
זאג איך דיר, מאף א שיינע סעודה און דו וועסט עסן די רווחים פון דעם.

א איד איז געקומען צו הרב וואזנער זכרוננו לברכה און זיך אויסגעגאסן
זיין הארץ אז ער איז אראפגעפאלן אין שמוציגע עבירות און ער פרעגט אים
וואס ער זאל טון, און ער זאגט פאר הרב וואזנער: "וואס דער רב וועט מיר
זאגן וועל איך טון, אבער דער רב זאל מיר געבן א תיקון". הרב וואזנער איז
בלאס געווארן, ווייל ער האט נישט געקענט צו זיך קומען פון וואס דער איד
פארציילט, און ער זאגט אים: "איך געב דיר א תיקון אז יעדע שבת זאלסטו
זינגען אסאך זמירות ביי די סעודות"; דער איד האט געמיינט אז דער רב
מאכט פון אים שפאס, אבער דער איד האט געפאלגט הרב וואזנער און ער
האט זוכה געווען זיך ארויסצודרייען פון זיין בלאטע וכו'.

דערפאר בעט איך דיר זייער אז די סעודה זאל האבן א טעם פון א
סעודה.

א פרייליכן שבת.

...

חובות

אנשטאט טראכטן פון די גרויסע חובות, טראכט פונעם גרויסן

באשעפער

בעזרת ה' יתברך - ערב שבת קודש פרשת ואתחנן, חמשה עשר באב, שנת
תשפ"ב לפרט קטן

לכבוד מיין טייערער ... גרו יאיר ברסלב, ליבערטי

פארליר זיך נישט, גיי נישט אריין אין א קטנות הדעת; דו וועסט נישט
בלייבן אין די לאף פון חובות, נאך אביסל וועסטו ארויסקריכן דערפון.

איך בעט דיר זייער, פארליר זיך נישט; אנשטאט טראכטן טאג און
נאכט ווי גרויס זענען די חובות וואס דו האסט - זאלסטו טראכטן ווי גרויס
דער באשעפער איז; מעגסט שוין טראסטן דעם אייבערשטן, אזויפיל ניסים
האסטו שוין געזען אין לעבן, אזויפיל האסטו שוין גע'דאגה'עט און ביים
סוף האט זיך אויסגעלאזט פון אלע דאגות - איין גרויסער בוידעם, איז
פארנוואס זאלסטו ווייטער דאגה'נען? טראכט פונעם אייבערשטן - וועסטו
זען ניסים.

דער הייליגער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק א', סימן כג) די אלע וואס טראכטן
פון געלט האבן א טוינקלקייט אויפן פנים, אן אויסגעלאשנקייט, עצבות
ומרה שחורה, אנפין חשוכין. טראכט פון באשעפער, טראכט פון רבי'ן, פון
צדיקים; גיי אביסל שפאצירן מיט דיין ווייב און קינדער, און זינג זיך: "שכח
אייבערשטער פאר מיין שיינע לעבן, פאר מיין ווייב און קינדער", וועט שוין
אויף זיין שפע.

...

טהרת המחשבה

ווען וועל איך שוין האבן א ריינעם מח?

שאַלָה

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

ווען איך בין געווען דאס יאר אין אומאן ראש השנה, האב איך דאס מערסטע געבעטן צו האבן א ריינע מחשבה, צו טראכטן נאר גוטע זאכן, איך האב כמעט נישט געבעטן אויף קיין שום אנדערע זאך אויסער דעם.

עס איז שוין אריבער עטליכע וואכן פון ראש השנה און מיין הארץ איז צעריסן אויף שטיקלעך, איך וויין ממש ווען איך שרייב די ווערטער, איך בין געבליבן מיטן זעלבן שמוציגן מוח, איך וויל אזוי שטארק האבן א ריינעם הייליגן מוח, אבער אלע שמוץ איז געבליבן ביי מיר אין קאפ, וויפיל איך וויין צום אייבערשטן, וויפיל איך האב געווינט צום רב'ן אין אומאן, איז אבער אלעס געבליבן ביים אלטן. ווי לאנג וועל איך זיין געבינדן ביים יצור הרע?

איך האף דער ראש ישיבה שליט"א וועט מיר קענען ווייזן דעם ריכטיגן וועג און מיר מחזק זיין, איך וויל שוין חתונה האבן, שוין פון אלס יונגער בחור וויין איך צום אייבערשטן כמעט יעדן טאג אז איך זאל שוין טרעפן מיין שידוך, וואס וועט זיין?

יישר פח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת נח, א' דראש חודש מרחשון, שנת תשפ"ב

לפרט קטן

לכבוד ... גרו זאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

וואס זאל איך דיר זאגן טייערער ברודער; ערשטנס, וואס מיינסטו, עס גייט אין איין מינוט זיך ארויסרייסן פון די קליפות? אין א קורצע צייט איז מען זוכה זיין צו טהרת המחשבה? דו ווייסט וויפיל מען דארף ווארטן און זיך פלאגן אויף דעם? דו ווייסט וויפיל מען דארף שרייען און בעטן דעם אייבערשטן מען זאל זוכה זיין צו האבן הייליגע געדאנקען? וואס איז מיט דיר? שוין זאלסטו אויפגעבן?!

צווייטנס; דאס אליינס וואס דו ווילסט אזוי שטארק זיין גוט, דו האלסט נישט אויס דיין מצב - דאס האסטו נאר באקומען ביים הייליגן רבי'ן; אז מען ליינט דיין בריוו צעגייט די הארץ, דו שרייבסט: "מיין הארץ איז צעריסן אויף שטיקלעך, איך וויין ממש ווען איך שרייב די ווערטער, איך בין

געבליבן מיטן זעלבן שמוציגן מח, איך וויל אזוי שטארק האבן א ריינעם הייליגן מח, אבער אלע שמוץ איז געבליבן ביי מיר אין קאפ, וויפיל איך וויין צום אייבערשטן, וויפיל איך האב געוויינט צום רבי'ן אין אומאן, איז אבער אלעס געבליבן ביים אלטן. ווי לאנג וועל איך זיין געבינדן ביים יצר הרע? דאס האסטו זוכה געווען צו פאקומען אין אומאן; איך לייך זיינע ווערטער, דאס קען מען נישט שרייבן נאר נאכן זיין אין אומאן ביים רבינ'ס ציון.

דעריבער בעט איך דיר זייער, דראפע זיך און דערהאלט זיך; נעם די ווערטער וואס דו שרייבסט, די בריוו, און זאג די ווערטער פאר'ן אייבערשטן: "הייליגער באשעפער, מיין הארץ איז מיר צעריסן אויף שטיקער; ראש השנה ביים ציון פון הייליגן רבי'ן די יאר אין אומאן האב איך געבעטן אזוי סאך אויף קדושת המחשבה, איך האב פמעט נישט געבעטן אויף קיין אנדערע זאך אויסער דאס, יעצט איז שוין אריבער אפאר וואכן און מיין הארץ איז מיר צעריסן אויף שטיקער; רבוננו של עולם, איך וויין ווען איך זאג דיר די ווערטער, איך ליג אין טנוף, מיין גאנצע מח איז איין שטיק זבל, איין שטיק שמוץ, איך קען נישט טראכטן פון עפעס אנדערש אויסער טנוף; הייליגער באשעפער איך וויל אזוי שטארק האבן א ריינעם מח, וואס זאל איך טון? וויפיל איך וויין צו דיר - גארנישט רוקט זיך, עד מתי? ווי לאנג וועל איך זיין געבינדן ביים יצר הרע?!"

טייערער ברודער, לאז נישט אפ די עצה פון הייליגן רבי'ן; גיי יעדן טאג אביסל התבודדות, זוך דיר א שטילע פלאץ; אדער אין שטוב א ליידיגע צימער, אדער אין גאס א ליידיגע גאס און גיס זיך אויס דיין הארץ, בעט דעם אייבערשטן ער זאל דיר מקרב זיין צו אים, דו זאלסט אים שפירן; אזוי זאלסטו טון טאג נאך טאג, וואך נאך וואך, חודש נאך חודש, אפילו יאר נאך יאר - וועסטו זוכה זיין צו א ריינעם מח מחשבה. מען דארף האבן אסאך סבלנות פאר דעם, עס גייט נישט אין איין מינוט, מען דארף ווארטן און ווארטן ביז מען איז זוכה צו טהרת המחשבה.

קוק די ווערטער וואס דער הייליגער רבי נתן זאגט (עלים לתרופה, מכתב כח)

עַר שְׂרִיבֵט פֶּאָר זײַן זון: "וְלֹא אוֹכַל לְהִתְאַפֵּק מֵעֲצָם אֶהְבֶּתְךָ מִלְּכֹתֵב לְךָ מֵעַט מִמָּה שֶׁאֲמַרְתִּי בְּשִׁבְתְּ קֹדֶשׁ הָעֶבֶר", וְוִיֵּל אִיךְ הָאֵב דִּיר אַזוֹי לִיב קָען אִיךְ זײַךְ נִישְׁט אַיִנְהאַלְטן, אִיךְ מוֹז דִּיר שְׂרִיבֵן אַבִּיסֵל פֿון וואָס מִיר הָאָבן גְּעָרַעֲדֵט דַעם פֶּאַרְגאַנְגֶענֶעם שְׁבֵת, דִּי הֵיִלִּיגֶע תּוֹרָה זאַגט (בְּרַאשִׁית יח, א): "וְהוּא יֹשֵׁב פֶּתַח הָאֵהָל כַּחַם הַיּוֹם", אַבְרָהָם אָבִינוּ אִיז גְּעוֹזִעֶן בַּיִם טִיר וְוֵען דִּי זון הָאֵט גְּעֶבְרַעַנט, "יֹשֵׁב" אִיז אַ לְשׁוֹן פֿון "הַמְּתַנֶּה וְעֶכְבָּה זְמַן רַב", וְוַאֲרֵטן; זײַךְ אױפֿהאַלְטן אַ לאַנגֶע צײַט, "הֵינּוּ שְׂאִין הָאָדָם זֹכָה לְהִתְגַּלּוֹת אֱלֹקוֹת בְּחִינַת וַיֵּרָא אֵלָיו ה', כִּי אִם עַל יְדֵי שְׂיֹשֵׁב וּמִמְתִּין וּמִתְעַכֵּב אֲצֵל פֶּתַח הָאֵהָל הַקֹּדֶשׁה זְמַן רַב", מְעַן קָען נִישְׁט זֹכָה זײַן צו שְׁפִירן און טְרַאכְטן נָאַר פֿון אַיִבֶּעֶרֶשְׁטן - נָאַר אַז מְעַן הָאֵט אַסאַךְ סְבָלָנוֹת, מְעַן לױפֿט נִישְׁט אַױועק, מְעַן וואָרט בַּיִם טִיר פֿון דִּי קְדוּשָׁה, "וְאַף עַל פִּי שְׁבִתוֹךָ כִּךְ עוֹבֵר עָלָיו מַה שֶּׁעוֹבֵר", און אָפִּילוּ עַס גֵּיט אַרײַבֶּער דִּי גאַנְצֶע צײַט וואָס מְעַן וואָרט - וואָס עַס גֵּיט אַרײַבֶּער, "וּחִמִּימוֹת הַיּוֹם, שֶׁהֵם כֻּלָּל הַתְּאַוּוֹת, בּוֹעֵר אוֹתוֹ הִרְבָּה", עַס בְּרַעַנֵט דִּי תְּאַוּוֹת, מְעַן שְׁפִירט ווי מְעַן ווערט פֶּאַרְבְּרַעַנט, "אַף עַל פִּי כֵן הוּא אֵינוֹ מִנִּיחַ אֶת מְקוֹמוֹ חֵס וְשְׁלוֹם", מִיט דַעם אַלֶּעם לְאַזְט מְעַן נִישְׁט אָפּ, מְעַן גְּעֶבֶט נִישְׁט אױף, "רַק הוּא יֹשֵׁב וּמִמְתִּין וּמִתְעַכֵּב אֲצֵל הַפֶּתַח יָמִים וְזְמַנִּים רַבִּים, בְּחִינַת וְהוּא יֹשֵׁב פֶּתַח הָאֵהָל כַּחַם הַיּוֹם, וְהֵבֵן הֵיטֵב", מְעַן וואָרט און מְעַן וואָרט אַ לאַנגֶע צײַט, נָאַר אַזוֹי אִיז מְעַן זֹכָה צו וַיֵּרָא אֵלָיו ה'.

טײַעֶרֶר בְּרוּדֶער, וואָס זאַגסטו צו אַזְעֵלְכֶע לִיכְטִיגֶע ווערטער? דָאָס אִיז דָאָךְ מִמֶּשׁ אַזוֹי ווי קאַלְטֶע טְרִינְקֶען פֶּאַר אַ הֵיִסֶער דוּרְשְׁטִיגֶער מְעַנְטֶשׁ; בַּעַט אִיךְ דִּיר זײַער, בְּרוּדֶער וואָרט, אַנְטְלוֹיף נִישְׁט, דוּ גֵי אָן מִיט דײַנֶע הֵיִלִּיגֶע עֲבוּדוֹת, לְעַרְן דײַנֶע שִׁיעוּרִים כְּסִדְרָן; דַּעַר רַבִּי זאַגט נִישְׁט סִתָּם, אַז דַּעַר רַבִּי זאַגט אַז דוּרְךָ תּוֹרָה און תְּפִלָּה קוֹמֵט מְעַן אָן צו דִּי גְרַעַסְטֶע מְדַרְיגוֹת - אִיז עַס אַזוֹי; אַז דוּ וועסט וואָרטן, דוּ וועסט נִישְׁט אַנְטְלוֹיפֶן - וועסטו זֹכָה זײַן צו אַלֶּע מְדַרְיגוֹת און אַלֶּע קְדוּשׁוֹת.

דַּעַר אַיִבֶּעֶרֶשְׁטֶער זַאל הַעֲלִפֶן זַאלֶסט הָאָבן הַצְּלָחָה אִין אַלֶּע עֲנִינִים.

...

ימי הבחירות

פארנוואס חתונה האבן יונג? מען פארלירט דאך די שענסטע בחור'ישע יארן?

שאַלָה:

לְכַבּוּד דְּעַר ראש ישיבה שליט"א,

איך האב לעצטנס געהערט א שיעור פון אייך, אז עס איז גוט א בחור זאל חתונה האבן ווי יונגער. איך האב מיך זייער געוואונדערט אויף דעם, ווייל איך האב אלץ געהערט פון מיינע מגידי שיעורים אז די בחור'ישע יארן זענען די שענסטע יארן אין לעבן, דאס איז דער יסוד פון לעבן, וואס מען קען אויפטון אלס בחור - קען מען קיינמאל נישט אויפטון שפעטער; פארנוואס זאגט איר אז עס איז נא בעסער חתונה צו האבן ווי פריער, מען וועט דאך פארפאסן די שענסטע בחור'ישע יארן?

נאכדערצו אז דער ישמח משה שרייבט: "שעה אחת בימי הבחירות כשנה שלימה בימי עמידה", איין שעה אין די בחור'ישע יארן איז ווי א גאנצע יאר אין די עלטערע יארן. איך פלעג דאס הערן פון מיינע מגידי שיעורים יעדע פופצן מינוט... און יעצט הער איך גאר פונקט פארקערט.

איך פֿרעג נישט חס ושלום לקנטר, איך וויל באַמַת פארשטיין, און איך האף איר וועט מיר דאס קלאר שטעלן.

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת ויגש, ג' טבת, שנת תשע"ט לפרט קטן

לְכַבּוּד ... נרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

וויסן זאלסטו אז דאס וואס דער הייליגער ישמח משה זכותו יגן עלינו שרייבט אינעם בריוו פאר זיין זון: "ושעה אחת בימי הבחירות כשנה שלימה בימי העמידה חשוב", איין שעה אין די יונגע יארן איז אזוי ווי א גאנצע יאר אויף דער עלטער, רעדט ער נישט פון די תקופה וואס מיר רופן היינט אן: "די בחור'ישע יארן", און ווען מען האט חתונה ווערט מען אויס בחור, ווייל דער בריוו האט דער ישמח משה זכותו יגן עלינו געשריבן פאר זיין זון הרב

הקדוש רבי אלעזר ניסן זכר צדיק לברכה שוין נאך די חתונה, נאר "ימי הפחרות" מיינט "די יונגע יארן" - סיי מיט א ווייב און סיי אן א ווייב. דער הייליגער ישמח משה שרייבט דאס אויף צו לערנען ווי חשוב די יונגע יארן זענען און מען זאל ריכטיג אויסנוצן די צייט צו דינען דעם אייבערשטן.

די זעלבע זאך זאגט דער הייליגער רבי (ספר המדות אות תשובה, סימן עג): "העבודות שאדם עובד את השם בבחירתו כל יום, ערכו יקר משנים רבות של עבודה לעת זקנתו", דאס דינען דעם אייבערשטן אין די יונגע יארן איז מער חשוב ווי די עבודה אויף דער עלטער.

דאס וואס דו שרייבסט: "אויב מען האט חתונה פרי פארלירט מען די שענסטע יארן" - איז נישט ריכטיג; אין ה"כ נמי, פון איין זייט איז פאר א בחור גרינגער צו לערנען און דאווענען ווייל ער האט נאכנישט דעם עול הפרנסה און ער דארף נאכנישט אויפציען קינדער, אבער חכמינו זכרונם לברכה זאגן (יבמות סב): "כל אדם שאין לו אשה שרוי בלא שמחה, בלא ברכה, בלא טובה", ווילאנג מען האט נישט חתונה איז מען נישט פרייליך, מען האט נישט קיין ברכה און מען האט נישט קיין גוטס; נאכמער זאגן חכמינו הקדושים אויף א צווייטע פלאץ (בראשית רבה יז, ב): "כל שאין לו אשה שרוי בלא טובה, בלא עזר, בלא שמחה, בלא ברכה, בלא פפירה, אף בלא שלום, אף בלא חיים, ואינו אדם שלם", פאר מען האט חתונה האט מען נישט קיין גוטס, מען האט נישט קיין העלפער, מען האט נישט קיין שמחה, מען האט נישט קיין ברכה, מען האט נישט קיין פפירה, עס פעלט שלום, מען האט נישט קיין לעבן און מען איז נישט א גאנצער מענטש. אין זוהר הקדוש שטייט (ויקרא ה): "כל מאן דלא אשתכח דכר ונוקבא, כל שבחא אעדוי מניה, ולא הוא בכללא דאדם. ולא עוד אלא דלאו איהו כדאי לאתברכא", ווילאנג א מענטש האט נישט חתונה האט ער נישט קיין גוטס, ער איז בכלל נישט קיין מענטש און ער איז נישט כדאי צו ווערן געבענטשט; נאך זאגט דער זוהר (פרשת אחרי, נט): רבי יצחק זאגט: "בכל אתר דלא אשתכח דכר ונוקבא, לאו כדאי למחמי אפי שכינתא", ווער עס איז נישט חתונה געהאט איז נישט ראוי צו מקבל זיין פני השכינה.

פון דעם קענסטווען די סיבה פון אלע צער און יסורים וואס גייט אלץ אריבער אויף בחורים - ווייל עס פעלט זיי די אלע גוטע זאכן. דורךדעם וואס מען פאלט נעבעך אראפ אין עבירות, מען זינדיגט אין די ביטערע עבירה פון פגם הברית - הוצאת זרע לבטלה רחמנא לצלן - זענען די תוצאות דערפון אז דער מענטש איז צעבראכן פֿחרס הנשבר. און דאס איז די סיבה פארנוואס עס פאלן נעבעך שטיקער פון אידישע קינדער; ווען מען וואלט ווען חתונה געמאכט די קינדער יונג וואלטן אלע געבליבן ערליך און הייליג.

טראכט גוט אריין ווען די פריערדיגע צדיקים האבן חתונה געהאט; דער הייליגער ישמח משה זכותו יגן עלינו האט חתונה געהאט ביי די דרייצן יאר, אזוי אויך דער הייליגער רבי האט חתונה געהאט ביי די בר מצוה (עין פעולת הצדיק, סימן סה), און בעצם האבן אלע צדיקים חתונה געהאט יונג, אזוי זענען זיי אויפגעוואקסן בקדושה ובטהרה.

מיר געפונען אין די גמרא אז דער הייליגער אמורא רב חסדא האט זיך בארומט פאר די חכמים - זיינע חברים (קידושין כט:): "האי דעדפנא מחבראי, דנסיבנא בשתסר", דאס וואס איך בין מער פון מינע חברים, איז ווייל איך האב חתונה געהאט יונג - ביי די זעכצן יאר (זעכצן יאר מיינט מען וואס מיר רופן פופצן יאר, אנפאנג פון די זעכצן יאר), "ואי נסיבנא בארביסר הוה אמינא ליה לשטן: גירא בעיניך", אויב וואלט איך חתונה געהאט ביי די פערצן יאר, וואלט איך זיך געקענט רייצן מיט'ן שטן און איך וואלט נישט מורא געהאט פון אים, ער וואלט מיר נישט געקענט מכשיל זיין מיט עבירות און איך וואלט געווען מער אפגעהיטן.

אז דו רעדסט פונעם פריוו פונעם הייליגן ישמח משה, ווייסטו מן הסתם אויך אז דער ישמח משה זכותו יגן עלינו האט דורכאויס זיין גאנץ לעבן געהאפט און געווארט אויף משיח און נישט מסיח דעת געווען פון ביאת המשיח. ער האט שטענדיג געהאלטן די בגדי שבת נעבן זיך אפילו ביים שלאפן, אז אויב משיח וועט פלוצלונג קומען זאל ער אים גלייך קענען מקבל פנים זיין.

דער הייליגער סאטמער רבי זכותו יגן עלינו האט נאכגעזאגט (עין דברי

יואל פרשת חיי שרה עמוד תעד; פרשת תזריע עמוד שיט) וואס ער האט געהערט אלס אינגערמאן ווען ער האט נאך געוואוינט אין שטאט סאטמער פון אן אלטן איד ר' אברהם לעווי [פילפישער] זכרונו לברכה, וואס האט אליינס געהערט פונעם הייליגן ישמח משה איינמאל הושענא רבה ווען ער האט געהאלטן ביים שטיקל: "הושענא למענך אלקינו" - ווי ער האט געווינט צום אייבערשטן און געזאגט: "רבון כל עולמים, איך בעט נישט משיח זאל קומען פאר מיר און פאר מיין הנאה, אפילו איך וועל נישט זוכה זיין צו זען דאס גוטס וואס וועט זיין ווען משיח וועט קומען און איך וועל נישט האבן קיין חלק פון דעם - איז מיר אויף גוט, איך וויל נאר עס זאל זיין יתגדל ויתקדש שמייה רבא".

דאס איז געווען דער גרויסער צדיק דער ישמח משה זכותו יגן עלינו, ער האט נאר געוואלט, געבענקט און געהאפט יעדע רגע אז משיח זאל שוין קומען. איז כדאי דו זאלסט זען וואס ער זאגט וועגן די "בחוריישע יארן" (ספר ישמח משה, פרשת פי תבוא): "כי הגה תמהתי על עיכוב הגלות, כי רוב בני ישראל המה פשרים ומדוע בן דוד לא בא", איך וואונדער זיך פארנוואס משיח איז נאכנישט געקומען, בשעת מיר זעען אז רוב אידישע קינדער זענען ערליך און אפגעהיטן פון עבירות. "וכאשר חקרתי נתודע לי כי בבחירתם מרבין חבילות עבירות עד שדי להם על ימי חייהם, ועל זה אין עושין תשובה כלל וזה הגורם, ולכך אין יכולין שוב להדבק בבוראינו יתברך שמו", ביז איך בין געוואויר געווארן אז די בחורים טוען נעבעך זייער אסאך עבירות רחמנא לצלן און טוען נישט תשובה דערויף, דאס איז די סיבה אויפן אריכות הגלות; איז פאר דו שרייבסט מיר אז אויב מען האט חתונה יונג פארלירט מען די שענסטע יארן, זאלסטו זען וואס דער הייליגער ישמח משה זאגט, אז נאר וועגן די עבירות וואס מען טוט דורכאויס די בחוריישע יארן ליידן מיר אין גלות.

עס כאפט א ציטער און א שרעק ווען מען לערנט דעם שטיקל ישמח משה זעענדיג וואס עס גייט אריבער אויף אידישע קינדער; פון אינדרויסן זעט מען דאס נישט אן, אלעס זעט אויס גלאט און גלאנציג, עס זעט אויס

ווי עס איז נישט דא קיין נסיונות, מען פאלט נישט אראפ אין עבירות, מען דארף נישט קיין חיזוק וכו'; עס פאלט קיינעם נישט איין די שרעקליכע ווייטאג וואס בחרים און מיידלעך גייען אריבער, זיי ווילן זיין גוט און ערליך, אבער זיי האלטן אין איין אראפפאלן השם ישמרנו.

קוק וואס דער הייליגער ראשית חכמה שרייבט וועגן די 'בחור'ישע יארן', (ראשית חכמה שער השובה פרק ג, סימן י): "וימהדברים שצריך השב לתקן, הוא לתקן אות ברית, הפגום בהוצאת זרע לבטלה", מען דארף תשובה טון אויף די עבירה פון פגם הברית - הוצאת זרע לבטלה רחמנא לצלן, "שאיין אדם בזמננו ניצול ממנו בבחרותו", ווייל עס איז נישטא היינטיגע צייטן א מענטש וואס ווערט ניצול פון די עבירה אין די בחור'ישע יארן, עיין שם; דאס האט ער געשריבן אין צפת פאר איבער פיר הונדערט יאר צוריק, אינעם דור פונעם הייליגן אריז"ל, ווען די שטאט צפת איז געווען אנגעפילט מיט הייליגע צדיקים, קדושים און עליונים וואס האט געברענגט א הייליגקייט אויף די גאנצע שטאט (חוץ מזה וואס להבדיל די אראפקעס זענען געגאנגען אנגעטון מיט א מורא'דיגע צניעות, אנגעטון פון קאפ ביזן פיס און עס איז נישט געווען שייך צו קוקן א ראז' אסורה), און טראץ דעם שרייבט ער אין יענע צייט די ווערטער: "שאיין אדם בזמננו ניצול ממנו בבחרותו", אז יעדער בחור פאלט דורך אין די עבירה דורכאויס די בחור'ישע יארן; איז דאך זיכער אז אין אונזער דור ווען אלעס איז אפן און עס איז ביטער שווער צו זיין אפגעהיטן בקדושה, ווער רעדט נאך היינט צו טאגס ווען מיר האבן די ביטערע צרה אז יונגע קינדער - בחורים און מיידלעך - דרייען זיך ארום האבנדיג אין טאש אן אייפאד, אדער סמארטפאון וואס מען קען זען דארט אלע עבירות פון די וועלט, איז דאך זיכער אז ווי פריער מען קען חתונה האבן וועט מען האבן שענערע יארן; דאס איז די איינציגסטע עצה! מען זאל חתונה האבן יונג ווען מען איז ריין און הייליג, ווייל נאר אזוי קען מען זיין אפגעהיטן פון עבירות.

עלטערן וואס האבן אמת'דיג רחמנות אויף זייערע קינדער דארפן זען חתונה צו מאכן די קינדער ווי יונגער און נישט זוכן קיין תירוצים

אפצוּשְׁטוּפֿן די חתונה; מען קען הערן אלע מיני סברות פון מענטשן פארנוואס זיי הערן נישט אויס קיין שידוכים פאר די קינדער:

א. עס זענען דא עלטערן וואס זאגן: "אונזער קינד איז נאך יונג, פארנוואס זאלן מיר אים פארדרייען דעם קאפ מיט שידוכים וכו'?" פארנוואס זאלן מיר ארויפלייגן אויף אונזער קינד דעם עול פון חתונה האבן?" ווי מאדנע עס הערט זיך קען מען הערן די טענה אפילו ווען דאס קינד איז שוין העכער צוואנציג יאר, וואס דעמאלט זאגן די הייליגע חכמים בפירוש אז (קידושין כט:): "כל ימיו בהרהור עבירה", אויב מען האט נישט חתונה פאר די צוואנציג יאר וועט מען א גאנץ לעבן האבן מחשבות פון עבירות; ווייל הרגל נעשה טבע, דאס געוואוינהייט ווערט ווי א צווייטע נאטור, און וויבאלד ער האט נישט חתונה געהאט יונג האט ער כסדר געטרראכט שלעכטע מחשבות, וועט זיך דאס שוין ביי אים ציען אויף ווייטער. אבער דאס איז א גרויסער טעות, ווייל אלע צרות קומען פון דעם וואס מען מאכט נישט חתונה די קינדער יונג - בפרט די מיידלעך וואס זיי דארפן מער שמירה, אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (פסחים קיג:): "בתך בגרה, שחרר עבדך ותן לה", ווען דיין טאכטער ווערט א בוגרת זאלסטו איר גלייך חתונה מאכן - אפילו מיט דיין קנעכט! אז זי זאל נישט אוועקפאלן חס ושלום.

ב. אויף קען מען הערן עלטערן זאגן: "מיר האבן אזוי ליב אונזער קינד, פארנוואס זאלן מיר אזוי שנעל חתנה מאכן?" באמת איז דאס נישט קיין ליבשאפט, ווייל ווען זיי וואלטן באמת ליב געהאט זייער קינד וואלטן זיי חתונה געמאכט דאס קינד ווי שנעלער; ווען מען טוט וואס איז גוט פאר יענעם ווייזט דאס אז מען האט יענעם ליב, נישט ווען מען קוקט אויף די אייגענע אינטערעסן און מען זאגט אז מען האט יענעם ליב. אויף דעם זאגט דער פסוק (איכה ד, ט): "ידי נשים רחמניות בשלו ילדיהן", רחמנות דיגע מאמעס האבן מיט זייערע אייגענע הענט געהרג'ט זייערע קינדער; מען קען זיך נישט פארשטעלן וואס עס גייט היינט איבער אויף בני הנעורים, ווי זיי פייניגן זיך און האלטן אין איין אראפפאלן אין מיאוס'ע עבירות, וואס מען קען ווען דאס אלעס איינשפארן דורך זיי חתונה מאכן יונג.

ג. ווידער זענען דא עלטערן וואס זאגן אפ שידוכים מיטן תירוץ אז עס קאסט אסאך געלט צו חתונה מאכן, דאס איז אויף א רציחה און אן אכזריות צו לאזן צוליב דעם די קינדער זיך עלטערן; ווער הייסט חתונה מאכן טייער, רייף און אויסגעבן שווערע געלטער זיך צו ווייזן פאר מענטשן אז מען האט געלט וכו'?! ענדערש זאל מען חתונה מאכן די קינדער ביליג, און די געלט (אויב מען האט דאס בכלל) זאל מען געבן פאר'ן יונגן פארפאלק זיי זאלן האבן פרנסה וכו', ווען מען וואלט ווען געשפארט געלט נישט צו חתונה מאכן אין טייערע זאלן און נאר רופן די נאנטע משפחה וואלט מען ווען געקענט גרינגערהייט חתונה מאכן די קינדער אן קיין חובות. ממילא איז דאס אויף נישט קיין פארעכטיגטע תירוץ פארן וואס אפצושטופן שידוכים.

ד. עס זענען דא וואס זאגן אפ שידוכים וועגן פבוד און יחוס; די קינדער נעבעך פאלן אראפ אין ביטערע עוונות רחמנא לצלן, אן דעם וואס די עלטערן זאלן וויסן בכלל וואו זיי פאלן נעבעך אראפ - אלץ נאר צוליב פבוד המדמה. דאס הייסט אוועק גיין פונעם דרך התורה, ווייל חכמינו זכרונם לברכה זאגן אונז (במות סג): "נחית דרגא", גיי אראפ פון דיין דרגא, "נסב איתתא", כדי דו זאלסט קענען חתונה האבן; ווי קענען עלטערן שלאפן רואיג בינאכט ווען זיי האבן אין שטוב קינדער וואס דארפן חתונה האבן? וואו איז די יראת שמים פון עלטערן וואס לאזן זייערע קינדער עלטער ווערן נאר צוליב פבוד?!

ה. עס זענען דא עלטערן וואס זענען זיך מלבוש בלבוש תלמיד חכם און זאגן אפ שידוכים מיטן תירוץ אז די קינדער דארפן זיך נאך משלים זיין אין לערנען; דאס איז אויף קעגן די תורה, ווייל חכמינו זכרונם לברכה זאגן (קידושין כט): "אם אי אפשר לו בלא אשה, ישא אשה ואחר כך ילמד תורה", אויב מען קען נישט זיין אן א פרוי זאל מען קודם חתונה האבן און נאכדעם לערנען תורה; נאך זאגן חז"ל (פסחים קיב:): "מצנה וגוף טהור, נושא אשה ולו בנים", אז מען האט חתונה איז מען א ריינער מענטש.

תמצית הדברים, ווער עס האט רחמנות אויף די קינדער זאל זיי ווי פריער חתונה מאכן, אזוי וועלן זיי אויסוואקסן הייליג און ריין.

איך האב אביסל מאַרץ געווען אינעם בריוו נאכדעם וואס דו האסט מיר געשריבן: "אויב מען האט חתונה פרי, פארלירט מען די שענסטע יארן"; עס זעט אויס פון דינע ווערטער אז דו האסט שוין פארגעסן וואס א בחור גייט אריבער אין לעבן, און דאס האט א פנים ווי דער ענטפער וואס עלטערן געבן פאר זייערע קינדער, ווען דער קינד שעמט זיך נישט און בעט אפן: "טאטע, איך וויל חתונה האבן", אדער: "מאמע, איך בעט דיר, זאג נישט אפ קיין שידוכים, איך ווער פארברענט", דאן זאגן זיי מיט א שמייכל: "וואו יאגסטו זיך? כאפ אריין די שענסטע יארן פון זיין לעבן", ווייל זיי האבן שוין פארגעסן וואס עס איז אויף זיי אריבער ווען זיי זענען געווען יונג און זענען געווען יעדע רגע אין א ספנה וכו'; אזוי אויף האסטו שוין אויף פארגעסן וואס עס גייט איבער אויף א בחור.

עס איז נישטא אזא צעבראכענע הארץ ווי א בחור, און עס איז נישטא אזא שברי כלי ווי א בחור וואס וויל זיין ערליך און אפגעהיטן בקדשת הברית אבער ער האלט אין איין אראפפאלן, מען קען אפילו זאגן אז ער האט בכלל נישט קיין בחירה; און ער וויינט צום אייבערשטן ער זאל רחמנות האבן אויף אים ווייל ער וויל נישט ווערן אנגערופן מיט'ן טיטל: "רע" וואס שטייט ביי די פרשה פון ער וואונן (בראשית לח, ז): "ויהי ער בכור יהודה רע בעיני ה'"; ער וויינט צום אייבערשטן: "רבנו של עולם, געוואלד און געשריגן, וואס זאל איך טון אז איך האלט אין איין אראפפאלן אין פגם הברית? וואס קען איך טון אז איך זאל נישט טון די עבירה?! מוהרא"ש זאגט אז אויף זיי איז געזאגט געווארן וואס דוד המלך זאגט (תהלים קב, יח): "פנה אל תפלת הער'ער' ולא בזה את תפלתם", דער אייבערשטער קערט זיך צו די תפלה פון די וואס פאלן אראפ אין די עבירה פון רע'.

אז מען רעדט שוין פון בחורים וועל איך דיר שרייבן וואס מוהרא"ש פלעגט כסדר זאגן. אז ווען ער וועט ארויפקומען אויף יענע וועלט וועט ער זיך מוסר נפש זיין פאר אלע בחורים, ער וועט טענה'ען פארן בית דין של מעלה: "וואס זענען בחורים שולדיג אז זיי פאלן אראפ אין עבירות?! "מיין זאך איז בחורים" - פלעגט מוהרא"ש שטענדיג זאגן; "איך בין

אַראַפּגַעקומען אויף די וועלט אויפצוהייבן בחורים און זיי ווייזן אַ וועג ווי אזוי זיך צו דערהאלטן. איך בין געבוירן געווארן 'כ"א אָייר' אין די ספּירָה פון 'חסד שביסוד', וואס דאס איז מײן מדה, איך טו 'חסד' און איך בין מחזק די אלע וואס פאלן נעבעך אראפ אין מידת ה'סוד".

בחורים וואס ווילן חתונה האבן און עס גייט זיי נישט קיין שידוך - זענען בכלל נישט שולדיג אויף וואס זיי פאלן דורך; מוהרא"ש פלעגט זאגן פאר די בחורים זיי זאלן טענה'ען יעדן טאג צום אייבערשטן: "רבוננו של עולם! איך וויל נישט זינדיגן אין פגם הברית - הוצאת זרע לבטלה; רבוננו של עולם! איך וויל זיין אפגעהיטן פון עבירות; וואס זאל איך טון אז איך פאל אראפ נאכאמאל און נאכאמאל?!"

דעריבער האט מוהרא"ש צנאה געלאזט (צואת מוהרא"ש, אות ה): "איך זאג צו אז יעדער בחור אדער מיידל וואס דארף א שידוך, זיי וועלן קומען דא אויף מײן קבר און דורכזאגן גאנץ ספר תהלים פון אנפאנג ביזן סוף פאר מײן זכות - וועל איך טון אלעס וואס איך קען אז זיי זאלן טרעפן זייער שידוך, און דאס זאג איך צו מיט א שטארקע צוזאג"; ווייל ער האט זיך זיין גאנץ לעבן מוסר נפש געווען פאר בחורים און מיידלעך האט ער זוכה געווען ווייטער צו העלפן בחורים און מיידלעך אויף יענע וועלט. דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

כיבוד אב ואם

וואס טו איך ווען מײנע עלטערן הערן נישט אויף מיר צו סעקירן?

שאלה:

לקבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

א גרויסן יישר כח פאר אלע חיזוק און שיעורים, ובפרט פאר'ן סדר דרך הלימוד וואס האט מיך געמאכט לערנען. איך בין היינט געווען ביים גרויסן גאון רבי חיים קנייבסקי

שליט"א [זכרונו לברכה], און איך האב איך געפרעגט אויב עס איז דא אן ענין צו זאגן משניות און גמרא, האט ער מיר געענטפערט מיט די צוויי ווערטער: "יש ענין".

איך האב געוואלט בעטן פונעם ראש ישיבה שליט"א חיזוק אויף פיבוד אב ואם, איך בין א בחור פון צוואנציג יאר, איך בין דער יונגסטער קינד און מיינע עלטערן פירן זיך אויף צו מיר ווי צו א בר מצוה בחור'ל, מען גייט מיר נאך די פיסטריט און מען לאזט מיך נישט אפ, און דאס מאכט אז איך פיר זיך נישט אויף צו זיי ווי עס דארף צו זיין, עס גייט אזוי ווייט אז איך קען צומאל צוריקשרייען אויף זיי ווען זיי שרייען אויף מיר. כאטש וואס איך האב זיך שוין פיל פארבעסערט אין פיבוד אב ואם זייט איך האב אנגעהויבן הערן אייערע שיעורים, דארף איך נאכאלץ האבן נאך חיזוק אויף דעם.

א גרויסן יישר פח פאר אלעס

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת שופטים, ד' אלול, שנת תשע"ח לפרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

וואויל איז דיר אז דו לערנסט אויפן רבינים סדר דרך הלימוד; דער אייבערשטער זאל דיר העלפן זאלסט זוכה זיין צו טרעפן בקרוב דיין שידוך, אזוי וועסטו קענען לערנען תורה בטורה.

חכמינו הקדושים זאגן (יומא עב:) אויפן פסוק (תהלים יט. י): "יראת ה' טהורה עומדת לעד", זה הלומד תורה בטורה, דאס מיינט מען דער וואס לערנט תורה מיט א ריינע מח, פרעגט די גמרא: "מאי היא", ווי אזוי איז מען זוכה צו לערנען תורה בטורה? "נושא אשה, ואחר כך לומד תורה", אז מען האט חתונה און נאכדעם לערנט מען תורה, ווייל מען קען נישט לערנען תורה בטורה נאר אז מען האט חתונה קודם.

בנוגע דיין פיבוד אב ואם וואס דו רעדסט זיך אפ וכו'; ווי פאר א קינד וואס עפענט א מויל צו רעדן מיט חוצפה צו זיינע עלטערן, ווי פאר א קינד וואס שפעט אפ פון זיין אלטע מאמע. קוק וואס שלמה המלך זאגט (משלי ל. י): "עין תלעג לאב", אן אויג וואס שפעט אפ פון זיין טאטע, "ותבוז ליקהת

אַם, "און דער וואס שפּעט אָפּ פון די קנײטשן פון זײן מאַמע (ווען אַ מענטש ווערט עלטער ווערט דער פנים פול מיט קנײטשן), "יקרוה ערבי נחל", זאלן קומען די רויב פויגל וואס זענען גרויסע אכזרים און אים אויסשטעכן די אויגן, "ויאכלוה בני נשר", און די אדלער זאלן אים אויפפֿעסן.

כיבוד אב ואם איז חמורות שפחמורות; דאס איז פון די הארפֿסטע מצות וואס איז דא. חקמינו זכרונם לברכה זאגן (ירושלמי קידושין פרק א, הלכה ז): "רבי שמעון בן יוחאי אומר, גדול היא כיבוד אב ואם שהעדיפו הקדוש ברוך הוא יותר מ'מכבודו', רבי שמעון בן יוחאי זאגט, דער אייבערשטער האט אונז באפוילן מען זאל מער מכבד זיין טאטע מאמע ווי מען זאל מכבד זיין דעם אייבערשטן אליינס; דעריבער זאלסטו זייער אכטונג געבן נישט צוריק צו ענטפערן פאר דייע עלטערן.

בפרט אז דו ביסט שוין דער יונגסטער קינד און דייע עלטערן זענען שוין אין די עלטערע יארן, דארפסטו זיין זייער פארזיכטיג מיט זיי, זאלסט זיי נישט וויי טון און זאלסט רעדן מיט זיי מיטן גרעסטן מאס דרף ארץ. ווי עלטער די עלטערן ווערן אלץ מער זענען זיי סענסעטיוו, דעמאלט דארף מען זיין מער פארזיכטיג ווי אין די יונגע יארן.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט מצליח זיין אין אלע דייע וועגן. א כתיבה וחימה טובה און א גוט געבענטשט יאר.

...

לימוד התורה

די תורה מאכט געזונט דעם מענטש פיזיש און גייסטיש

בעזרת ה' יתברך - ערב שבת קודש פרשת טהרה, ב' אייר, שנת תשע"ז לפרט

קטן

לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

דאס וואס דו שרייבסט מיר אז א אינגערמאן האט דיר דערציילט אז ער

הערט אויס די שיעורים און ער האט אנגעהויבן זאגן משניות מיט א מורא דינגע חיות, און ער זאגט יעדן טאג אסאך פרקים משניות, און ער האט דיר פארציילט בתוך הדברים אז ער איז אראפ פון זיינע מעדעצינען וכו' וכו'; וואס איז בכלל דער חידוש? דאס האב איך שוין געזען צענדליגער מאל ביי בחורים און ביי אינגעלייט וואס האבן זיך צוגעכאפט צום סדר דרך הלימוד, אז זיי זענען געווארן רואיג און פרייליך, און זיי דארפן שוין נישט קיין טערעפי מיט מעדעצינען.

חקמינו זכרונם לברכה זאגן (עירובין נד.) אויב דער קאפ טוט וויי זאל מען לערנען תורה, אזוי ווי עס שטייט (משלי א, ט): "כי לונת חן הם לראשך, ונענקים לגרגרתך"; קוק נאך די גמרא וואו די הייליגע חכמים רעכענען אויס אלע סארט ווייטאגן, אז תורה איז די רפואה דערויף.

איך בין אמאל געזעצן אין א שול דא אין וויליאמסבורג מיט א אינגערמאן א ברסלב'ער חסיד, מיר זענען געזעצן און געזאגט משניות און גמרא וכו' וכו'. בעפאר איך האב געעפנט די ישיבה בין איך געווען א מלמד פאר בר מצוה בחורים - כפתה ט', דאס איז נאר געווען פאר א האלבע טאג - ביז איינס אזייגער, נאכדעם פלעג איך זיצן שעות אויף שעות און גורס זיין סדרים משניות יעדן טאג און גאנצע מסכתות פון ש"ס ברציפות, ווייל איינמאל א מענטש איז טועם דער טעם פון דעם רבינ'ס סדר דרך הלימוד (המבואר בשיחות הר"ן, סימן עו) - ווערט ער קיינמאל נישט זאט, און וויפיל דפים גמרא מען לערנט - ווערט מען נאך מער הונגערדיג צו לערנען.

זיצנדיג דארט קומט צו צו מיר א איד, ער געבט אזא הויכע קרעכץ און זאגט: "אוי יואליש יואליש, ווי נעמט מען די תמימות? ווען איך האב זיך געדריידט יארן צוריק ביי מוהרא"ש און איך האב געפאלגט וכו', איך האב געזאגט יעדן טאג ח"י פרקים משניות וכו' וכו' - האב איך נישט געדארפט נעמען די אלע מעדעצינען, אבער עס איז מיר גרינגער צו נעמען די אלע מעדעצינען ווי זיך איינבייגן מיין קאפ און זאגן משניות, און יעצט ווען איך זע ענק זיצן און זאגן משניות בין איך ענק זייער מקנא".

דערפאר, אז דו שרייבסט מיר אז דו האסט געטראפן איינעם וואס איז

אַראַפּ פּוֹן זײַנע מעדעצײַנען דורך לימוד התורה - זאַלסטו וויסן אז עס איז טאַקע אזוי, און ווען אלע בחורים וואלטן ווען געוויסט פונעם סדר דורך הלימוד, און מען וואלט זיי געלאזט לערנען - יעדן איינעם אויף זיין וועג, וואלט מען געקענט איינשפארן אסאך עגמת נפש.

שטארק דיך און זיי ממשיך ווייטער מיט הפצה; טראכט צו דיר, וויפיל איז די מערסטע פרקים משניות וואס דו קענסט זאגן א טאג, ח"י פרקים? א גאנצע סדר? וויפיל? ווען דו געבסט פאר בחורים און אינגעלייט דעם חיזוק יומי קארטל און זיי הויבן אן לערנען יעדן טאג איז אזוי ווי דו לערנסט יעדן טאג טויזנטער פרקים, און דאס זעלבע מיט גמרא וכו'. ווען אלע אינגעלייט וואלטן זיך מער אנגעשטרענגט צו גיין הפצה - וואלט מען געקענט איינשפארן אסאך עגמת נפש.

איך מוז מקצר זיין ווייל די בחורים ווארטן אויף מיר.

א גוט שבת.

...

מתנות

ווי אזוי צו קויפן מתנות פאר קינדער

בעזרת ה' יתברך - ערב שבת קודש פרשת נשא, י"א סיון, שנת תשע"ח לפרט

קטן

מרת ... תחי'

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

איך פריי זיך זייער צו הערן אז איר זענט זיך מחזק מיטן הייליגן רבינ'ס עצות און איך האב הנאה צו הערן אז די פרויען צוזאמקום בלאזט אריין אין אייך א פרישע חיות אנצוגיין ווייטער מיט די ווירטשאפט פון א אידישע מאמע; דער רבי האט דיבורים און התחזקות אויפצולעבן יעדן איינעם.

בנוגע צי עס איז גוט צו קויפן א קעמערע פאר א מיידל; עס איז נישט קיין פראבלעם אז א מיידל זאל האבן א קעמערע, נאר וואס יא, יעדע איבריגע

זאף וואס מען וויל געבן פאר א קינד - דארף דער קינד דאס פארדינען און מען דארף דאס אויסנוצן צו העלפן דעם קינד אויסארבעטן זיינע שלעכטע מידות.

יעדער איינער ווערט געבוירן מיט מידות וואס מען דארף אויסארבעטן, און די צייט אויסצוארבעטן די מידות איז ווען מען איז יונג. אזוי ווי דער הייליגער רבי אלימלך זכותו יגן עלינו זאגט (צעטל קטן, סימן טז): "האדם לא נברא, רק לשבר את הטבע", א מענטש איז באשאפן געווארן ער זאל זיך אויסארבעטן זיינע מידות, און ער זאגט (שם) אז דאס איז גרינגער צו טון ווען מען איז יונג.

עלטערן דארפן העלפן זייערע קינדער זיך אויסארבעטן זייערע שלעכטע מידות און איינע פון די וועגן צו העלפן א קינד אויסארבעטן די נישט גוטע מידות - איז דורך באלוינען; למשל, אז דער קינד דארף א געוויסע זאך וואס איז נישט א זאך וואס מען מוז האבן - קען מען אים העלפן אויסארבעטן א געוויסע מדה, און נאך א שטיק צייט וואס מען זעט ווי דער קינד פרויבירט זיך צו שטארקן אויף דער מדה - געבט מען אים די פארדינטע מתנה.

דער עיקר דארף מען האבן תפלה; אז איר ווילט זוכה זיין צו ערליכע דורות זאלט איר בעטן יעדן טאג דעם אייבערשטן אויף ערליכע דורות, בפרט ווען איר צינדט אן די שבת ליכט דעמאלט איז א גרויסע עת רצון צו פועל'ן גרויסע ישועות, דאן זאלט איר בעטן דעם אייבערשטן אויף גוטע קינדער.

איך שרייב אייך דא א קליינע תפלה וואס איר זאלט בעטן בשעת איר צינדט אן די שבת ליכט, אדער אין סיי וואס פאר א געלעגנהייט:

"רבנו של עולם! איך דאנק דיר פאר מיין שיינע לעבן וואס דו האסט מיר געגעבן, פאר מיין מאן און קינדער - פאר יעדן איינעם באזונדער. איך בעט דיר טאטע זיסער, געב מיר ערליכע קינדער, קינדער וואס וועלן לערנען די הייליגע תורה, קינדער וואס וועלן נאר גיין אין די וועגן פון די תורה. די אינגלעך זאלן אויסוואקסן תלמידי חכמים יראי אלקים, און די מיידלעך

זאלן אויסוואקסן ערליכע צניעות דיגע פרויען וואס וועלן אויף אויפֿשטעלן הייליגע דורות.

הייליגער באַשעפער ! מיין גאַנצע לעבן איז נאר צו טון דיין ווילן, מיין גאַנצע שטערעבן איז נאר צו ערציען א דור פון קינדער, אייניקלעך און אור-אייניקלעך וואס וועלן זיין ערליכע אידן מאַמינים בה' ; זיי וועלן גיין אין די וועגן פון די תורה און זיין דבוק צו דיר און צו די צדיקים. העלף מיר אויף זאל זוכה זיין צו דעם, העלף מיר אויף זאל האבן נחת פון זיי ; זיי זאלן אלע חתונה האבן יונגערהייט און זיי זאלן אלע האבן א שיינ לעבן.

אייבערשטער אויף דארף גארנישט אין מיין לעבן - נאר ערליכע קינדער ; אויף געב אלעס אַוועק אבי מיינע קינדער זאלן זיין ערליכע אידן.

הייליגער באַשעפער, העלף מיין מאן ער זאל קענען ברענגען גרינג פֿרנסה, מיר זאלן זיך נישט דארפן מוטשען. געב אונז שפע, געב אונז שכל מיר זאלן איינעם דעם צווייטן מכבד זיין.

העלף מיר בזכות אלע צדיקים וואס האבן זיך מוסר נפש געווען פאר דיין כבוד וועגן, בפרט רבינו נחמן בן פיגא און רבינו אליעזר שלמה בן מנחם זאב זכותם גגן עלינו.

רבנו של עולם, אזוי ווי אויף צינד יעצט אן די שבת ליכט, מאך מיר ליכטיג און מאך ליכטיג פאר אלע אידישע קינדער ; אלע זאלן וויסן פון דיר, אלע זאלן וויסן פון הייליגן רבין.

הייליגער באַשעפער העלף מיר, בזכות דעם וואס אויף גיב נאך און אויף קריג מיר נישט זאלסטו מיר אויף נאכגעבן און אויסהערן מיינע תפילות."

...

ניסים

אויב מען האט א שטארקע אמונה זעט מען גרויסע ניסים

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת נח, ב' מר-חשון, שנת תשפ"ג לפרט קטן

לקבוד מיין טייערער ... גרו יאיר

איך בעט דיר זייער זאלסט זיך זייער שטארקן מיט דיין הייליגע ארבעט. דו האסט נישט קיין השגה ווי דו ביסט מחי' דורשטיגע נשמות, מענטשן זענען אזוי פארלוירן, אזוי צעבראכן, אזוי ווי איינער וואס בלאנדזשעט אין וואלד און זוכט א טראפ וואסער, ער שפירט ווי עס גייט אים אויס די כחות און ווען ער טרעפט וואסער איז ער זיך מחי' - אזוי איז מיט די שיינע ספרים, עס איז פשוטע דיבורים, אבער עס איז אזוי ווי וואסער פאר א דורשטיגער מענטש.

דא האסטו א מעשה פאר די קינדער, די מעשה ווי דער הייליגער בעל שם טוב האט מגלה געווען אז דער אייבערשטער האט שוין ביי בריאת העולם אנגעגרייט פאר יעדן איינעם אלע באדערפענישן, און אויב מען האט א שטארקע אמונה - זעט מען גרויסע ניסים.

בעט דעם מעלער א בילד פון א גוי וואס האלט א צווייג אויף די אקסל און צוויי עמערס וואסער הענגען פון ביידע זייטן. אין די זייט שטייט דער הייליגער בעל שם טוב מיט א תלמיד, דער בעל שם טוב מיט א פרייליכער פנים ווייזט מיטן פינגער אויפן גוי, און דער תלמיד האט א שלעכטע פנים.

בעט אים אויף ער זאל לייגן אין די זייט א בילד פון א קליינע בעל חי, א מאקאש אדער א קאץ, ווייל דאס מאכט עס זייער אינטערעסאנט פאר קינדער, אזוי ווערן זיי פאר'חלומ'ט אויפן בילד און זיי פרגען שאלות; דורכדעם ווערט די מעשה זייער גוט איינגעקריצט אין זייער הארץ.

דא האסטו די מעשה:

דער הייליגער בעל שם טוב איז אמאל אריין מיט איינער פון די תלמידים טיף אין וואלד זיך מתבודד זיין, זיך אויסשמועסן מיטן אייבערשטן, און דער תלמיד איז געווארן זייער דורשטיג.

דער תלמיד זאגט פארן הייליגן בעל שם טוב: "רבי, איך בין זייער דורשטיג, עס איז מיר זייער שווער", דער הייליגער בעל שם טוב זאגט אים: "ווארט אביסל, אפֿשר באלד וועלן מיר טרעפן וואסער". נאך א שטיק צייט זאגט דער תלמיד מיט זייער א שטילע קול: "רבי, איך קען נישט מער, איך שפיר ווי איך גיי שוין כמעט חלשין"; עס איז געווען זייער שרעקעדיג, דער תלמיד האט אויסגעזען זייער שלעכט, ער איז געווען אינגאנצן ווייס, ער האט שוין נישט געקענט גיין.

דער הייליגער בעל שם טוב זאגט אים: "זאג מיר אויב דו האסט א שטארקע אמונה, דו גלייבסט אז דער אייבערשטער, ווען ער האט פאשאפן די וועלט - האט שוין דעמאלט געזען אז מיר ביידע וועלן גיין אינאיינעם אין וואלד, און דו וועסט ווערן זייער דורשטעריג, און ער האט שוין דעמאלט אנגעגרייט פאר דיר וואסער?" רופט זיך אן דער תלמיד: "יא יא, זיכער! זיכער גלייב איך אין דעם!" דער הייליגער בעל שם טוב זכותו גן עלינו האט זיך פארמאכט זיינע הייליגע אויגן און ער האט געבעטן דעם אייבערשטן: "הייליגער באשעפער, מיר גלייבן אז דו האסט אנגעגרייט א ישועה פאר אונז".

פלוצלינג זעען זיי אן ערל קומט צו גיין מיט צוויי עמערס וואסער וואס הענגט אים פון זיין פלייצע! דער הייליגער בעל שם טוב גייט צו אים און געבט אים אפאר פרוטות, ער בעט דעם ערל: "געב אונז אביסל וואסער"; דער תלמיד מאכט א ערליכע ברכה, און ער האט צוריקבאקומען זיינע כחות. זיי זעען די גרויסע נס וואס דער אייבערשטער האט געמאכט מיט זיי, זיי שרייען אויס: "שפח אייבערשטער פאר די גרויסע נס!"

דער הייליגער בעל שם טוב פֿרעגט דעם ערל: "זאג מיר, וואס טוסטו דא אין וואלד מיט די צוויי עמערס וואסער?" זאגט דער גוי: "איך ווייס נישט, מיין בעל הבית איז משוגע געווארן, ער האט מיר געהייסן אנפילן צוויי עמערס וואסער און געשריגן אויף מיר איך זאל אריינלויפן אין וואלד; איך דריי זיך שוין דא דריי טעג אין וואלד, איך זע נישט די וועג ארויס", זאגט דער הייליגער בעל שם טוב פארן תלמיד: "זעסט, דער אייבערשטער

וואס געבט אַכטונג אויף יעדן איינעם האט געמאכט אַז דער בעל הבית זאל משוגע ווערן און אריינשיקן זיין קנעכט אין וואלד מיט צוויי עמערס וואסער אַז דו זאלסט האבן וואסער."

טייערע קינדער, דער אייבערשטער זארגט פאר יעדן איינעם, ער גרייט אן פאר יעדן איינעם אלעס וואס יענער דארף; אַז מען גלייבט מיט א שטארקע אמונה און מען בעט אים - זעט מען גרויסע ניסים. דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

סבלנות

ווי אזוי דערהאלט מען זיך ביז מען באקומט די ישועה?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

א ריזיגן דאנק פאר אלע שיעורים, איך בין זייער דאנקבאר און איך בין זיך זייער מחזק מיט די אלע עצות וואס איך באקום דא אין די הייליגע פלאץ היכל הקודש.

איך האב א שאלה ווי אזוי מען דערהאלט זיך ביז מען באקומט די ישועה אויף וואס מען בעט דערויף א גאנצן טאג? עס איז אזוי שווער ווען מען בעט דעם אייבערשטן און מען פילט ווי גארנישט געשעט; זעט ער מיין צער? ווי אזוי איז מען זיך מחזק?

איך דארף נישט אויסרעכענען דא די דעטאלן פון אלעס וואס איך מאך מיט, עס מאכט נישט קיין חילוק אויף די נשוא, אבער ווי אזוי געבט מען זיך אן עצה מיט די התבודדות, אסאך מאל פארליר איך די מוט פון בעטן נאכאמאל, ווען איך זע ווי זאכן גייען מיר אזוי שווער, און איך בעט און בעט אזויפיל און איך זע נישט די ישועה.

ווי אזוי קען איך זיך שטארקן?

יישר פח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת תרומה, ו' אדר, שנת תשפ"א לפרט קטן
לקבוד ... גרו זאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

וויסן זאלסטו, מען דארף האבן אסאך סבלנות אין לעבן; בפרט ווען עס
קומט צו תפלה והתבודדות, מען בעט דעם אייבערשטן און מען זעט נישט
ווי מען באקומט א ישועה; דארף מען האבן גאר אסאך סבלנות נישט
אויפצוגעבן, נישט ווערן מיואש. ווייל חכמינו הקדושים זאגן (ברכות לב):
"אם ראה אדם שהתפלל ולא נענה, יחזור ויתפלל", אויב א מענטש בעט
דעם אייבערשטן אויף א זאך און ער זעט נישט זיין ישועה, זאל ער נאכאמאל
בעטן, אזוי ווי עס שטייט אין פסוק (תהלים כז, יד): "קנה אל ה', חזק ויאמץ
לבך, וקנה אל ה'"; מען דארף זיך עקשנען מיט תפלה, בעטן דעם
אייבערשטן נאכאמאל און נאכאמאל ביז מען זעט גרויסע ישועות.

איך בעט דיר זייער, ווען דו בעסטסט דעם אייבערשטן ער זאל דיר
העלפן - זאלסטו בעטן מיט רחמנות, נישט חס ושלום גנב'ענען מיט פח.
דער הייליגער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק א', סימן קצו): "אסור לאדם לעמד
עצמו על שום דבר, הינו שאסור להתעקש בתפילתו, שהקדוש ברוך הוא
יעשה לו דוקא את בקשתו וכו'", א מענטש טאר זיך נישט איינעקשנען
ביים אייבערשטן אז דער אייבערשטער מוז מיט אים טון אזוי ווי ער
ויל, "רק צריך להתפלל ולהתחנן לפני השם יתברך ברחמים ותחנונים,
אם יתן השם יתברך, יתן, ואם לאו, לאו, לאו", נאר מען דארף בעטן דעם
אייבערשטן מיט רחמנות, אזוי ווי מען בעט זיך ביי איינעם ער זאל
רחמנות האבן; אז דער אייבערשטער וועט אים העלפן איז גוט און אז
ער וועט אים נישט נאכגעבן - איז נישט, אז מען נעמט מיט געוואלד קען
מען ווערן זייער צעבראכן, אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (ברכות
טו): "כל הדוחק את השעה, השעה דוחקתו", ווער עס עקשנ'ט זיך, ער
זאגט 'עס מוז יעצט געשען דאס און דאס' - דער וועט ווערן זייער
אנטוישט און צעבראכן.

וואויל איז דעם וואס ווארט אויס אויף זיין ישועה, ער האט סבלנות ביז
זיין ישועה קומט.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

ענינים

היט דייע אויגן וועסטו נישט דארפן ליידן

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת תרומה, ב' דראש חודש אדר, שנת תש"פ לפרט

קטן

לכבוד ... גרו זאיר.

איף האב ערהאלטן דיין בריוו.

קוק נישט קיין מאנוי"ס, פארברען דיר נישט דיין לעבן; נישט יעדע זאך
וואס דו הערסט פון א צווייטן דארפסטו נאך טון, אפילו אלע אינגעלייט
מיט וועם דו דרייסט זיך רעדן פון דעם עקטער און פון יענעם זינגער זאלסטו
ווייטער זיין שטארק מיטן אייבערשטן נישט צו קוקן קיין שום זאך.

אז דו וועסט האבן ריינע אויגן וועט דיר אלעס גיין גרינגער; אז מען
היט נישט די אויגן דארף מען נאכדעם ליידן אין לעבן, מען ווערט
פארשווארצט השם ישמרינו.

דארפסט זיך נישט שעמען צו האבן א פשרע טעלעפאן און א
געפילטערטע קאמפיוטער, שעמען דארף מען זיך נאר פונעם אייבערשטן.
מארגן וועט אם ירצה ה' זיין א שיעור, איף האף דיך צו זען.

...

פְּשׁוּטוֹת

רַעְדָן צוּם אײַבערשטן פֿשוט'ערהייט

בעזרת ה' יתברך - יום א' פֿרשת תזריע, כ"ד אדר ב', שְׁנַת תשע"ו לפרט קטן
לקבוד ... גרו יאיר

וואס זאל איך דיר זאגן, מיר דארפן זיך זייער פרייען אז מיר זענען
מקורב צו אזא רבי וואס לערנט מיט אונז אזעלכע וואונדערליכע עצות, און
לערנט אונז אויס א וועג ווי אזוי מיר פשוט'ע מענטשן זאלן אויף קענען
לערנען, און אויף זיין צוגעקלעבט צום באשעפער.

דער רבי האט געוואלט מיר זאלן א גאנצן טאג רעדן צום באשעפער;
פון ווען מיר עפענען די אויגן ביז ווען מיר גייען שלאפן - זאלן מיר פסדר
רעדן צום אײַבערשטן (לקוטי מוהר"ן חלק ב', סימן צו). און ווער עס פלעגט זען
מוהרא"ש, האט געקענט באמערקן ווי זיינע ליפן האבן זיך שטענדיג
געשאקלט און גערעדט צום אײַבערשטן, מיט אזא פשוטות אן קיין חכמות.
איך געדענק, איינמאל האב איך באגלייט מיין זיידע הרב הגאון רבי
יחזקאל רוטה שליט"א [זכרונו לברכה] - וואס איך פלעג אים משמש זיין -
צו א שבע ברכות וואס מוהרא"ש האט געמאכט פאר אן אייניקל.

דאס איז געווען נאך פאר איך בין מקורב געווארן (מיין זיידע איז געווען
זייער נאנט מיט מוהרא"ש; מיין זיידע איז אפילו איינמאל געפארן קיין
יבנאל און געגעבן א דרשה פאר די אינגעלייט, דאס איז געווען ווען
מוהרא"ש האט נישט געקענט פארן קיין ארץ ישראל צוליב מסירות אז ער
מאכט חתונה יונג). האב איך געבעטן איינעם אז ער זאל מיר ווייזן ווער
מוהרא"ש איז. האט ער מיר געוויזן ווער מוהרא"ש איז, איך האב זייער
שטארק געוואלט זען וואס דא גייט פאר, האב איך געזען ווי מוהרא"ש זיצט
אויבן אן און זיינע ליפן שאקלען זיך די גאנצע צייט, עס איז מיר געווען
זייער א וואונדערליכע זאך דאס צו זען. איך געדענק נאך מיינע הרגשים פון
דעמאלט וואס איך האב געשפירט אין מיר, און איך האב געטראכט צו מיר
דאס איז אן ערליכער איד'.

אָבער מענטשן זענען זייער ווייט פון דעם; אַ מענטש מיינט אַז ער דארף האבן אַ וואלד צו רעדן צום באשעפער, מען גייט איינמאל אַ וואך אין וואלד און מען מאכט פון דעם אַ שרעקעדיגע זאך, בשעת וואס מען כאפט נישט אַז דו קענסט יעצט רעדן צום אייבערשטן, וואו דו שטייסט און וואו דו ביסט, עפֿן דיין מויל און רעד צום באשעפער.

רבי נתן האט געהאט אַ תלמיד וואס האט זיך זייער געמוטשעט אויף פֿרנסה, איינמאל טרעפט אים רבי נתן און פֿרעגט אים: "וואס טוסטו פֿאר פֿרנסה?" זאגט ער: "איך בין אין חברה קדישאַ", זאגט אים רבי נתן: "איך וויל אַז דו זאלסט טרעפֿן אַ צווייטע פֿרנסה, ווייל אַז דו וועסט נישט האבן געלט אויף שבת וועסטו זיך אויסוויינען צום אייבערשטן און בעטן פֿאר פֿרנסה, וועט דער אייבערשטער דארפֿן איינעם אַוועקנעמען פון די וועלט דיר צו געבן פֿרנסה, איך וויל - זאגט רבי נתן פֿאר זיין תלמיד - אַז דו זאלסט אַרבעטן מיט זייגערס אָדער צירונגען, און ווען דו וועסט בעטן פֿאר פֿרנסה וועט דער אייבערשטער מאכן אַ שידוך, און מען וועט קומען קויפֿן ביי דיר צירונגען פֿאר די חתונה", זעט מען פון דעם וואס פֿאר אַ כח תפלה האט, אַז מען קען אַוועקנעמען אַ לעבן פון אַ מענטש פֿדי צו געבן פֿאר איינעם פֿרנסה.

פֿרעגט מײַך איינער: "נו, דעמאלט ווער וועט אַרבעטן אין חברה קדישאַ?" זאג איך אים: "דער וואס ווייסט נישט פון תפלה, און ער מיינט אַז אלעס איז (דברים ח, יז): 'כחי ועצם ידי', אלעס ווענדט זיך אין זיינע הענט און אין זיין קאפ, אזוי ווי רוב מענטשן טראכטן נעבעך, אַז פֿרנסה קומט לויט ווי געלונגען מען איז וכו', דער קען אַרבעטן פֿאר חברה קדישאַ".

אשרינו אַז מיר האבן אַזא רבי מיט אַזעלכע תלמידים וואס באקן אַריין אין אונז די אַמונה פֿשוטה, און דאס לערנט מען אין חדר מיט די קינדער, אין סקול מיט די מיידלעך און מיט די בחורים אין ישיבה; אזוי ווי מען קען זען בַּחורים פון ישיבה וואס זיי שאקלען זייער ליפֿן אַ גאַנצן צייט.

איך מוז דיר דערציילן אַ מעשה וואס איך האב געהאט מיט יאָרן צוריק

ווען איך האב געעפנט די ישיבה. איין טאג רופט מיר א רב פון בארא פארק (איך קען דיר נישט שרייבן דעם נאמען ווייל איך ווייס נישט צי דו שיקסט ארום מינע בריוון, פנים בפנים וועל איך דיר זאגן), אז ער וויל איינשרייבן זיין אייניקל אין ישיבה. האב איך אים געפרעגט דאס וואס איך פרעג יעדע מאל ווען איינער רופט מיר אז ער וויל איינשרייבן א בחור אדער א אינגל אין די מוסד: "פון וואו האסטו געהערט פון די ישיבה, און וואס מאכט דיר וועלן דא אריינשיקן?" זאגט ער מיר אז ער האט א בחור וואס דרייווט אים ביינאכט, למשל צו חתונות וכדומה, פאר אפאר דאלער, און יעדעס מאל ווען ער גייט אריין אין זאל בלייבט דער בחור אין קאר און זאגט משניות; ער האט נאך אזא זאך אין זיין לעבן נישט געזען, ער האט שוין געהאט אסאך דרייווערס בחורים, און געווענליך גייט מען ארויס רייכערן וכו', זאגט ער מיר אז אפילו ער פארשטייט נישט וואס ער לערנט, דאך זעט ער אז עס איז א מוראדיגע זאך, ווייל ער זעט אז דער בחור קען אויסנווייניג גאנץ ששה סדרי משנה.

איך האב געוויסט אז עס איז נישט אמת, נישט ווייל עס קען נישט זיין, ווייל ברוך השם איך האב תלמידים וואס קענען ששה סדרי משנה בעל פה, נאר יענער בחור איז געווען א נייער תלמיד וואס האט נאכנישט געקענט ששה סדרי משנה בעל פה, פרעג איך אים: "וואס מאכט אייך טראכטן אז ער קען משניות בעל פה?" זאגט ער מיר אז ער קוקט אויף אים א גאנצע וועג ווען זיי פארן, און ער זעט ווי זיינע ליפן שאקלען זיך אים, און עס איז ביי אים א וואונדער ווי אזוי א בחור זאל קענען אויסנווייניג ששה סדרי משנה...

הערנדיג דאס טראכט איך צו מיר: 'רבנו של עולם, קוק וואס דא גייט פאר; עס איז גרינגער פאר דעם רב צו טראכטן אז א בחור וואס שאקלט מיטן מויל קען ששה סדרי משנה בעל פה, ווי צו טראכטן אז דער בחור רעדט צו זיין טאטע אין הימל שטילערהייט; זעסטו פון דעם וואס א צדיק איז, אז דער רבי קען אונז נעמען און צוברענגען צו אזעלעכע הויכע זאכן וואס די וועלט איז זייער זייער ווייט דערפון, און ביי אונז איז עס אזוי פשוט.

איך בעט דיר נאכאַמאל, קום צו די שיעורים מאנטאג נאכט; עס איז זייער וויכטיג אז מען קומט און מען הערט נאכאַמאל יראת שמים, און מען חזרט איבער וואס מוהרא"ש האט אונז געלערנט.
א גוטן טאג.

...

צדיק

מאכן א קשר של קנימא מיט "היכל הקודש"

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת קדושים, ב' דראש חודש אייר, ט"ז לעמר, שנת תשע"ו לפרט קטן
לכבוד מיין טייערער ... גרו יאיר

מוהרא"ש האט אמאל דערציילט אז עס איז געווען א איד א ברסלב'ער חסיד רבי סענדר'ל פון טראוויצע זכרונו לברכה, ער איז געווען א גרויסער עובד השם, און סוף ימיו האט ער געוואוינט אין אומאן.

זיין סדר איז געווען אז יעדן פארטאגס פלעגט ער קומען צום ציון פון הייליגן רבי'ן זיך מתבודד זיין וכו', איינמאל ווען דער עולם איז געקומען צום ציון פארטאגס האט מען געזען אן אינטערעסאנטע זאך, מען האט געזען ווי א ווייסע געשטאלט נעבן ציון שאקלט זיך. קודם האט מען מורא געהאט וואס דאס איז, נאכדעם האט מען באמערקט אז דאס איז רבי סענדר פון טראוויצע באדעקט מיט שניי פון קאפ ביז פיס, האט מען אים געפרעגט: "רבי סענדר וואס טוט איר דא, עס איז קאלט און עס שנייט, איר ווערט דאך באלד פארפרייט?!" זאגט ער: "איך בין געקומען פארטאגס צום ציון און דער ציון איז געווען פארשפארט, האב איך אפגעמאכט אז איך גיי נישט אנוועק פון דא, עס האט אנגעפאנגען צו פאלן א שניי האב איך שוין נא געוואלט אהיים גיין, האב איך געטראכט צו מיר ווען איך וועל אנוועקגיין מזה העולם, איך וועל ארויפקומען אויבן אין הימל און איך וועל וועלן גיין צום הייליגן רבי'נס היכל, וועט מען מיר ענטפערן תירוצים: עס רעגנט, עס

שנייט, עס איז ווייט, עס איז קאלט וכו' וכו', וועל איך זאגן אז ווען איך האב געלעבט אויף די וועלט האב איך נישט געקוקט אויף גארנישט און איך בין יעדן טאג געקומען צום רבי'נס ציון, אזוי וויל איך יעצט אויף גיין צום הייליגן רבי'ן אן קיין תירוצים, וועט מען מיר מוזן לאזן גיין צום רבי'ן.

דער הייליגער רבי זאגט (ספר המידות אות צדיק, סימן עד): "המקרבים שיש לצדיק בחייו, הם יהיו מקרבים במותם", ווער עס איז מקורב צום צדיק אויף די וועלט - וועט זיין מקורב צום צדיק אויף יענע וועלט.

דער הייליגער רבי האט פארציילט א מורא'דיגע מעשה (חיי מוה"ר, סימן קא). עס איז געווען א איד א תלמיד פון הרב הקדוש רבי מנחם מענדל פון וויטעפסק זכותו יגן עלינו, ער איז נפטר געווארן און די מלאכי חבלה האבן אים איינגערעדט אז ער לעבט נאך און ער טוט ביזנעס וכו', אינמיטן וועג צו גיין צום יריד רופט ער זיך אן אז ער וויל גיין צו זיין רבי, הרב הקדוש רבי מענדעלע זכותו יגן עלינו, האבן אים זיינע ארבעטערס - וואס דאס איז געווען מלאכים - אפגערעדט דערפון, זיי האבן אים געזאגט: "מען וועט נאך גיין שפעטער וכו'", אזוי איז געווען אפאר מאל, ער האט געוואלט גיין צו זיין רבי און די מלאכים האבן אים אפגערעדט. ביז איין מאל האט ער זיי געזאגט אז יעצט גייט ער זיי שוין נישט פאלגן נאר ער גייט צו זיין רבי, און וויפיל זיי האבן אים געזאגט אז עס לוינט נישט פאר די געשעפטן האט ער געזאגט: "עס גייט מיך גארנישט אן, זאל איך פארלירן מיינע געשעפטן, איך פאר צו מיין רבי", און ער האט זיך אנגעפאנגען שלאגן מיט זיי, ער האט געשריגן: "איר זענט מיינע ארבעטערס און איר דארפט מיך פאלגן!" האבן זיי אים אויסגעזאגט דעם אמת: "זאלסט וויסן אז דו ביסט א מת - א טויטער מענטש, און דו גייסט נישט אין ערגעץ, דו קומסט מיט אונז", האט ער געשריגן: "איך וויל גיין צו מיין רבי!" האבן זיי אים געזאגט: "מה דאך פריער וואס מיר זענען געווען זיינע ארבעטערס האבן מיר דיך נישט געלאזט גיין, יעצט וואס דו ווייסט שוין דעם אמת אז דו ביסט שוין געשטארבן און מיר זענען מלאכי חבלה - דארפן מיר דיך זיכער נישט פאלגן", עס איז געבאנגען קולות ביז בית דין של מעלה האט געפרעגט וואס

די קולות זענען האט מען זיי געזאגט וואס עס גייט פאר, האט בית דין ש'ל מעלה גע'פסק'נט אז זיי מוזן אים לאזן גיין צו זיין רבי, וויבאלד ער פלעגט פסדר גיין צו זיין רבי, און דער הייליגער רבי מענדעלע זכותו יגן עלינו האט אים געגעבן א תיקון.

האט דער רבי אויסגעפירט די מעשה אז א מענטש איז שטארק דא אויף די וועלט מיט א צדיק, וועט אים דער צדיק מתקן זיין.

דאס אלעס שרייב איך דיר ווייל עס טוט מיר וויי צו זען ווי עס איז דא אינגעלייט וואס קומען נישט דאווענען אין היכל הקודש, מיט תירוצים אז עס רעגנט, עס שנייט, עס איז קאלט, די שול איז ווייט וכו' וכו', יעדער מיט זיינע תירוצים; א מענטש דארף טראכטן 'למשל איך בין א נפטר, וואו גיי איך? ווער וועט רחמנות האבן אויף מיר? וויל איך מען זאל מיך איינרעדן תירוצים אז מען קען נישט אריין צום רבי'ן ווייל עס רעגנט, עס שנייט, עס איז קאלט, די שול איז ווייט וכו' וכו'? דערפאר וויל איך דיר מחזק זיין אז דו זאלסט דאווענען נאר אין היכל הקודש - מיט אלע מניעות וכו', דו קומסט נישט צו קיינעם, דו טראכט 'דער רבי איז דא, מוהרא"ש איז דא, איך קום צו זיי און איך האב מיט קיינעם גארנישט'.

איך האב געהערט פון א ברסלב'ער חסיד א מורא'דיגע זאך. אין אומאן איז געווען א איד וואס פלעגט קומען צו גיין פון סוף שטאט צו אלע תפילות, עס האט אים גענומען בערך צוויי שעה איין וועג, מאכט זיך אמאל אז עס געקומען א גאסט און ער האט נישט געהאט וואו צו עסן, האט אים דער איד גערופן פאר א סעודה. יענער גאסט איז געווען זייער הונגעריג, מען גייט אהיים פון שול און מען גייט און מען קומט נישט אן, פרעגט ער זיין בעל אכסניא ווי לאנג נאך בערך? ענטפערט ער אים בערך צוויי שעה... יענער האט נישט געקענט צו זיך קומען אז א מענטש זאל מיט א פשוטות גיין צוויי שעה צום שול; איינער האט מיר עס פארציילט ווען איך האב אים גערופן צו מיר פאר א סעודה און איך האב אים געזאגט אז איך גיי איבער א מייל פון בית המדרש צו מיין שטוב, זאגט ער מיר: "יישר כח פארן זאגן, אז נישט וואלט איך אויסגעגאנגען פון הונגער..."

איך האב אפגעמאכט ביי מיר זאל שנייען, זאל רעגענען, זאל זיין פראסטִיג קאלט וכו', וכו', איך דאווען נאר אין היכל הקודש. עס איז געווען א שטיק צייט וואס איך האב געהאט שווערע נסיונות צו קומען דאווענען, ווייל יעדע דרשה איז געווען מיר צו אראפקלאפן און מיר צו שטעכן וכו', וכו', און די שול איז געווען נאך ווייטער ווי עס איז יעצט, עס איז געווען הייס, איך פלעג אנקומען אין שול און עס האט זיך געגאסן פון מיר די שווייס, און נאך דעם האט זיך געגאסן פסקים מיט בזיונות און חלישות הדעת, און וואס נישט, דאך האב איך געוויסט אז איך האב נאר איין אדרעס: "היכל הקודש", און אלעס איז נאר א נסיון פאר מיר.

איך האף אז דו וועסט ארויסנעמען חיזוק און זיך מאכן א קשר של קנימא מיט "היכל הקודש", און בעט דעם אייבערשטער אז דו זאלסט אייביג האבן א געפיל צום הייליגן רבי'ן.

היינט נאכט איז דא א שיעור, עס איז זייער וויכטיג אז דו זאלסט קומען און אויב דו האסט נישט קיין געפיל פאר די שיעורים - איז נאך מער וויכטיג אז דו זאלסט קומען. וואס זאל איך דיר זאגן, אז מען האט ערליכע חברים און מען דריידט זיך מיט זיי ווערט מען סוף כל סוף א ערליכער איד. א גוטן טאג.

...

קנאה

יעדן איינעם גייט גוט, נאר איך לייד

בעזרת ה' יתברך - ערב שבת קודש פרשת יתרו, ל"ג שוכב"ם, י"ט שבט, שנת תשפ"ג לפרט קטן

לכבוד מיינע טייערע חברים, טייערע ליבע ברידער, תלמידי היכל הקודש ארץ ישראל, ה' עליהם יחיו

קוקט נישט אויף קיינעם, זייט נישט מקנא קיינעם; יעדער איינער האט זיך זיין פעקל צרות. פון אינדרויסן זעט מען דאס נישט, פון אינדרויסן קען

זיך דאכטן אז יעדן איינעם גייט גוט, אויסער איך לייד, אבער דער הייליגער רבי זאגט אונז קלאר אז יעדער ליידט. דער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק ב', סימן קיט): "שכל בני העולם כלם מלאים יסורים, ואין גם אחד שיהיה לו עולם הזה, ואפילו העשירים הגדולים אין להם שום עולם הזה כלל", עס איז נישטא וועם מקנא צו זיין, עס איז נאריש מקנא צו זיין. מוהרא"ש זאגט, אלע מחלקת, אלע קריגערייען וואס איז דא צווישן מענטשן, משפחה וכדומה - איז קנאה, נאכדעם גייט עס צו שנאה, ביז רציחה רחמנא לצלן, די אותיות פון שקר; עס הויבט זיך אן מיטן מיטלסטן אות ק'נאה, נאכדעם ש'נאה, ביז ר'ציחה. און דער מענטש איז איין שטיק צער זיין גאנצע לעבן, אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (שבת קנב:): "כל מי שיש בו קנאה, עצמותיו מרקיבין", ווער עס איז מקנא א צווייטן - ווערן זיינע ביינער פארפוילט; בפשטות גייט עס ארויף אויף נאך די פטירה, אז אויב א מענטש האט קיינעם נישט מקנא געווען - וועט זיין גוף נישט פארפוילט ווערן אין קבר. מוהרא"ש זכרוננו לברכה זאגט, אז דאס גייט ארויף אויף לעבעדיגע מענטשן; א מענטש וואס האט קנאה, ווערן אים זיינע ביינער פארפוילט בחיים חיותו.

אזוי אויך ביים לערנען, דאווענען און עבודת השם - טאר מען נישט מקנא זיין א צווייטן. דער הייליגער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק א', סימן לה) יעדער מענטש האט אין זיך א נקודה וואס א צווייטער האט נישט; אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה דערציילן (מעניית כא:): עס איז געווען א דאקטער וואס האט געהייסן אבא אומנא, ער פלעגט באקומען יעדן טאג א בת קול פון הימל: "שלום עליך אבא אומנא"; אבני פלעגט באקומען נאר איין מאל א וואך א גרוס פון הימל, יעדן ערב שבת פלעגט ער הערן א בת קול פון הימל: "שלום עליך אבני"; רבא פלעגט באקומען דעם בת קול נאר איין מאל א יאר, יעדן ערב יום כיפור פלעגט ער הערן: "שלום עליך רבא"; זאגט די גמרא אז אבני האט געהאט חלישות הדעת פארן וואס ער באקומט נאר איינמאל א וואך א בת קול און אבא אומנא באקומט יעדן טאג א בת קול, האט מען אים געענטפערט פון הימל: "לא מצית למעבד

כַּעֲבָדָא דְאַבָּא אֲמַנָא, דו קַענְסֵט נִישְׁט טוֹן וואס אַבָּא אומנא טוט; אַזוי ווי דער תם פֿלעגט זאָגן: "דאס איז יענעמס מעשה, און דאס איז מיין מעשה".

מיר דארפן זיך לערנען פונעם תם. דער רבי האט אונז דערציילט די מעשה פונעם חכם און תם (ספורי מעשיות, מעשה ט) דער תם איז געווען א שוסטער און ער האט זיך נישט געקענט דערלערנען ווי אזוי מען מאכט שיינע שיף, ער פלעגט מאכן א שיף וואס האט געהאט דריי עקן, עס האט נישט אויסגעזען ווי א שיף, דאך - פארציילט דער רבי - פלעגט דער תם נעמען זיין שיף און זיך מחי' זיין דערמיט, און געזאגט: "וואס פאר א שיינע שיף האב איך געמאכט, ווי זיס איז מיין שיף, ווי האניג'דיג איז מיין שיף, וואס פאר א צוקערדיגע שיף, א וואוילע שיף", זיין ווייב - ווען זי פלעגט הערן ווי איר מאן דער תם איז זיך אזוי מחי' מיט זיין שיף און ער לויבט זיין שיף אזוי שטארק - פלעגט זי אים פֿרעגן: "אויב איז עס גא אזוי, פארנוואס נעמען אנדערע שוסטערס אסאך מער געלט ווי דו נעמסט פאר דיין שיף?" פֿלעגט איר דער תם ענטפערן: "וואס האט דאס צו טון מיט מיר? דאס איז זיין מעשה און דאס איז מיין מעשה, און וואס דארף מען רעדן פון א צווייטן, לאמיר זען וויפיל איך פארדין מיד ליד וכו'"; דא ליגט דער סוד פון מצליח זיין אין לעבן, א מענטש זאל זיך מחי' זיין מיט זיך; אפילו ער האט א פנים ווי א שיף מיט דריי עקן - דאך זאל ער דאנקען דעם אייבערשטן אז דער אייבערשטער האט אים אזוי באשאפן.

דאס איז סיי בגשמיות און סיי ברוחניות. אזוי ווי רבי נתן זאגט (לקיטי הלכות פסח ט, אות כב) אזוי ווי א מענטש דארף זיך מחזק זיין נישט צו האבן קיין התפעלות פון שלעכטע מענטשן וואס מאכן חוזק פון אים ווען ער דינט דעם אייבערשטן און מען דארף זיין זייער שטארק נישט צו ווערן צעפאלן, אזוי אויך און נאך אסאך מער - זאגט רבי נתן - דארף א מענטש זיין ביי זיך זייער שטארק נישט צו ווערן צעבראכן פון זיינע ערליכע חברים, ווען ער זעט ווי זיי שטייגן און זענען מצליח בעבודת השם, און איך זע אויס אזוי ווי איך זע אויס וכו', "וכל זה אי אפשר לבאר בכתב, רק כל אחד יבין בעצמו כפי

עננינו, וכנגד כל מיני מניעות וחלישות הדעת שבעולם צריכין לילך בדרך הנ"ל, בבחינת אחד ה'יה אברהם, לחשב פאלו הוא יחידי בעולם".
א פרייליכן שפּת.

...

שְׁלוֹם בַּיִת

געב גוטע ווערטער און הער אויס דיין ווייב

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת לך לך, ה' מר-חשון, שנת תשע"ח לפרט קטן
לקבוד ... נרו יאיר

חכמינו זכרונם לברכה זאגן (בבא מציעא נט.): "לעולם יהא אדם זהיר באונאת אשתו", א מענטש זאל זייער אכטונג געבן נישט צו טשעפען זיין ווייב, "מתוך שדמעתה מצויה", ווייל זי וויינט זייער שנעל; מוהרא"ש פלעגט זייער אסאך רעדן צו אונז פון שלום בית, אז מען זאל זיין א וותרן אין שטוב און זיין א סבלן, דאס איז פון די יסודות אין היכל הקודש.

דערפאר בעט איה דיר זייער דו זאלסט נישט זיין אנגעצויגן אין שטוב, אז דיין ווייב זאל נישט לעבן מיט א פחד פון דיר. עס איז דא אינגעלייט וואס ווארפן א מורא דיגע אימה אין שטוב, וואס דאס ברענגט זייער שווערע נאכפאלגן, אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (גיטין ו:): "לעולם אל יטיל אדם אימה יתירה בתוך ביתו", א מענטש זאל נישט ווארפן א שרעק אויף זיין ווייב און קינדער, "שהרי פילגש בגבעה הטיל עליה בעלה אימה יתירה והפילה כמה רכות מישראל". ווייל די מעשה פון פילגש בגבעה ווי זיבעציג טויזענט אידן זענען געהרג'עט געווארן האט זיך אנגעפאנגען פון א מענטש וואס האט געווארפן א פחד אויף זיין ווייב. נאך זאגן די הייליגע חכמים (שם): "אמר רב יהודה אמר רב, כל המטיל אימה יתירה בתוך ביתו סוף הוא בא לידי שלש עבירות, גלוי עריות, ושפיכות דמים, וחלול שבת". ווער עס ווארפט א פחד אויף זיין ווייב וועט נאכדעם צוקומען צו די דריי הארבע עבירות פון גלוי עריות, שפיכות דמים און חלול שבת.

דְּעַר רַבִּי הָאֵס אֹנְזוּ אֲנִי גְעֻזְאָגֵט (שיחות הר"ן, סימן רסד): "לְכַבֵּד וּלְיִיקַר אֶת אֲשֵׁתוֹ", מִיר זְאֵלֵן הָאֵלְטֵן חָשׁוּב אֹיֵן רַעְדֵן שְׂיִין צוּ דִי ווייב, "כִּי אָמַר, הֲלֹא הַנָּשִׁים הֵם סוּבְלִים צֵעַר וְיִסּוּרִים גְּדוֹלִים מְאֹד מְאֹד מִלְדִּיָּהֶם, צֵעַר הָעֵבֹר וְהַלִּידָה וְהַגִּידוּל, כְּאֲשֶׁר יְדוּעַ לְכָל עֶצֶם מְכֹאֹבֶם וְצֵעַרָם וְיִסּוּרֵיהֶם, בְּכֻמָּה אֹפְנִים הַקָּשִׁים וְכִבְדִּים מְאֹד מְאֹד וְכוּ' וְכוּ'", דְּעַר רַבִּי הָאֵס גְּעֻזְאָגֵט אַז דִּי ווייבֵּעַר לִיידֵן אַסאַךְ צֵעַר, אֹיֵן זײ הָאָבֵן גְּרוֹיִסעַ וְיִסּוּרִים פֿון דִּי קִינְדֵּר וְכוּ' וְכוּ'. מוֹהֲרָא"ש הָאֵס גְּעֵהָאֵלְטֵן אַז שְׁלוֹם בֵּית ווענדט זײַ אַינעם מֵאָן; אָפִילוּ אַינער בַּאקוּמֵט אַ פֿרוי מיט שְׁווערע נאַטוּרֵן וְכוּ' אַיז אֹיף מְעַגְלִיף פֿאַרן מֵאָן אַיר אַיבֵּעַר צו דִרִיעֵן.

עס איז דא וואס לערנען מיט חתנים מען זאל קויפן מתנות און ארויסנעמען אין רעסטוראנט וכדומה, דאס מאכט שלום בית, אבער מוהרא"ש האט אונז אנדערש געלערנט, מוהרא"ש זכרוננו לברכה האט אונז געלערנט אז שלום בית איז נישט געוואנדן אין מתנות וכדומה לזה, ווייל א פרוי דארף נישט קיין מתנות, א פרוי דארף נישט מען זאל איר ארויסנעמען וכדומה, א פרוי וויל א מאן וואס איז נאנט מיט איר און רעדט שייך צו איר, ער הערט איר אויס און פארשטייט איר. אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (סוטה כ:): "רוצה אשה בקב ותפלות, מתשעה קבין ופרישות". א פרוי וויל ענדערש ווייניג עסן און זיין נאנט מיט איר מאן, ווי איידער אסאך עסן און נישט זיין נאנט מיטן מאן; אונדאי איז גוט צו קויפן א מתנה לכבוד יום טוב, אבער נישט דאס איז שלום בית, שלום בית איז זיין שמייכל וואס דו שמייכלסט צו איר און די פאר גוטע ווערטער וואס דו געבסט איר.

ווען א פרוי רעדט זיך אפ אז דער מאן ברענגט נישט קיין געלט, ווען א פרוי רעדט זיך אפ און זי פארציילט וואס יענע חבר'טע האט אלץ וכו' וכו', זאלסטו וויסן אז עס באדערט איר גאר עפעס אנדערש - זי דארף א מאן און זי האט דאס נישט, זי שעמט זיך צו בעטן: "איך דארף א גוט ווארט", "איך דארף אביסל ליבשאפט". שלמה המלך זאגט (משלי טו, יז): "טוב ארחת ירק ואהבה שם משור אבוס ושאנאה בו", עס איז בעסער צו עסן אביסל גרינצייג - אן ארעמע מאלצייט ווען עס איז דא ליבשאפט דארט, ווי שטיקער פלייש

און מען האט זיך פיינט; דערפאר בעט איך דיר זייער דו זאלסט פון יעצט זיין נאכגעביג און זיין א "געבער", דו זאלסט נישט אויפהערן צו געבן גוטע ווערטער פאר דיין ווייב, וועסטו זוכה זיין אז דער אייבערשטער וועט רוען ביי דיר אין שטוב, און אז דער אייבערשטער איז אין שטוב איז שוין דא אלע ברכות, און דו וועסט מצליח זיין אין אלע דינע וועגן.

...

תוכחה

ווען דארף מען זאגן מוסר פאר א צווייטן און ווען נישט?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך האב געוואלט וויסן די גדרים פון די מצוה פון "הוכח תוכיח את עמיתך", וואס דאס מיינט לכאורה אז מען דארף זאגן מוסר פאר א חבר, אבער דער ראש ישיבה שליט"א זאגט דאך אלץ אז מען זאל לעבן נאר פאר זיך און נישט קוקן אויף א צווייטן? יישר כח פאר אלע עצות און חיזוק

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת טהרה, ו' ניסן, שנת תשע"ט לפרט קטן
לכבוד ... נרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

די מצוה פון תוכחה איז זייער א גרויסע מצוה; דאס איז א מצות עשה מן התורה, אזוי ווי עס שטייט אין פסוק (ויקרא יט, יז): "הוכח תוכיח את עמיתך", מען דארף מוסר'ן א חבר. און חכמינו זכרונם לברכה זאגן אונז דאס גרויסקייט פון זאגן מוסר און פון אננעמען מוסר (תמיד כח.): "איזו היא דרך ישרה שיבור לו האדם", וואס פאר א וועג זאל א מענטש אויסקלויבן פאר זיך? "יאהב את התוכחות", ער זאל ליב האבן מוסר, "שכל זמן שתוכחות בעולם, נחת רוח בעולם", ווייל ווען עס איז דא מענטשן וואס זאגן מוסר און מען נעמט דאס אן איז דא פרידן אויף די וועלט, "טובה

וּבְרַכָּהּ בְּאֵין לְעוֹלָם", אַז מְעַן נְעַמְט אָן מוֹסֵר אִיז דָּא אַלְעס גוּטס און אַלְע בְּרַכּוֹת אוֹיף די וועלט, "וְרַעַה מִסְתַּלְקֶת מִהָעוֹלָם", דורך מוֹסֵר גֵּיט אַוועק אַלְע שְׁלַעכְטס פון די וועלט. "וְכָל הַמוֹכִיחַ אֶת חֲבֵרוֹ לְשֵׁם שָׁמַיִם, זֹכָה לְחֻלְקוֹ שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא", און ווער עס מוֹסֵר'ט אַ חֵבֵר לְשֵׁם שָׁמַיִם אִיז זֹכָה צו זיין נאַנט צום אַייבערשטן, "וְלֹא עוֹד אֶלָּא שְׁמוֹשְׁכִין עָלָיו חוֹט שֶׁל חֶסֶד", און דורך זאָגן מוֹסֵר בַּאקוּמט מְעַן אַ חֵן; זַעט מְעַן דָּאס גְרוֹיסקֵיט פון זאָגן מוֹסֵר און פון דַעם מְעַנְטֵשׁ וואס נְעַמְט אָן מוֹסֵר.

אַפֿעֵר דַעֵר רַבֵּי הָאֵט אוּנז גַעלְעֵרנט (ליקוטי מוה"ר, חלק ב', סימן ח) אַז נִישֵׁט יַעֲדַעֵר אַיינַעֵר קַען גַעבֵן מוֹסֵר, נָאֵר דַעֵר וואס קַען גַעבֵן מוֹסֵר אַזוֹי ווי מִשָּׁה רַבֵּינוּ הָאֵט גַעגַעבֵן מוֹסֵר, מוֹסֵר וואס וועט מְקַרֵב זיין דַעם מְעַנְטֵשׁ צום אַייבערשטן און נִישֵׁט חֵס וְשְׁלוֹם אִים דַעֵר ווייטערן, ווייל אויב מְעַן זאָגט מוֹסֵר שְׁלֹא לְשֵׁם שָׁמַיִם, נָאֵר צו טַשְׁעַפֿען - מַאכְט מְעַן עַרְגַעֵר מִיט די מוֹסֵר, מְעַן מַאכְט אַ שְׁלַעכְטַע גַערוּף מִיט די מוֹסֵר. דַעֵר רַבֵּי גַעבֵט אַ מָשָׁל צו דַעם, אַזוֹי ווי עס לִיגְט אַ פֿלִי פון צוֹאֵה וְכוּ' אויב קוּמט אַיינַעֵר און הֵיבֵט אָן מִישָׁן די צוֹאֵה מַאכְט עַר אַ שְׁלַעכְטַע גַערוּף, עַר אִיז מְבַאִיש רִיחַ און טוט גאַרנִישֵׁט אויף, אַזוֹי אויף ווען אַיינַעֵר קַען נִישֵׁט מוֹסֵר'ן אַזאַ סאַרט מוֹסֵר ווי מִשָּׁה רַבֵּינוּ - טוט עַר גאַרנִישֵׁט אויף, עַר מַאכְט נָאֵר עס זַאל ווערן אַ שְׁלַעכְטַע גַערוּף אויף דַעם מְעַנְטֵשׁ.

ווען מִשָּׁה רַבֵּינוּ אִיז אַרָאפּ גַעקוּמַען פון הימל און גַעזַען ווי די אִידן האָבן גַעמאַכְט דַעם עַגָל און זיי האָבן עוֹבֵר גַעווען אויף די דֵרִי האַרְבֵּסְטַע עבִירוֹת, הָאֵט זיי מִשָּׁה רַבֵּינוּ גַעזַאגְט (שַׁבַּת פּח): "עַדְיָן חֲבִיבוֹתָא הוּא גַבֵן", דַעֵר אַייבערשטער הָאֵט עֵנָק נָאֵף אַלץ לֵיב, אַזוֹי ווי עס שְׁטֵיט (שִׁיר הַשִּׁירִים א, יב): "נִרְדִי נִתַן רִיחוֹ", וְלֹא כְּתִיב הַסְרִיחַ; נָאֵר אויף דַעם וועג מְעַן גַעבֵן מוֹסֵר, אַז מְעַן ווייזט פֿאַרן מְעַנְטֵשׁ דָּאס לִיבְשַׁאפֿט וואס דַעֵר אַייבערשטער הָאֵט נָאֵף אַלץ צו אִים און וואַרְפֿט אִים נִישֵׁט אַוועק אַפִּילוּ עַר הָאֵט גַעטוּן עבִירוֹת; נָאֵר אויף דַעם וועג מְעַן זאָגן מוֹסֵר. מִשָּׁה רַבֵּינוּ הָאֵט גַעוויזן פֿאַר די אִידן אַז דַעֵר אַייבערשטער וואַרט זיי זַאלן צוּרִיק קוּמַען צו אִים, עַר הָאֵט אַרֵיין גַעבֵרענגְט אִין זיי אַ לִיבְשַׁאפֿט.

דערפאר איז בכלל נישט קיין סתירה דאס וואס דו פֿרעגסט, ווייל פון איין זייט איז טאקע דא די מצוה פון תוכחה אבער מען דארף וויסן ווי אזוי דאס צו טון אז עס זאל יענעם מקרב זיין און חס ושלום נישט מרחק זיין. אזוי ווי מוהרא"ש טייטשט דעם פסוק (משלי ט, ח): "אל תוכח לץ פן ישנאך, הוכח לחכם ויאהבך" מען טאר נישט מוסר'ן דעם מענטש בלשון: "דו לץ וואס דו ביסט", ווייל דאס וועט אים מאכן ער זאל דיר פיינט האבן, מען דארף מוסר'ן דעם מענטש דורכ'ן אים זאגן: "דו ביסט דאך א חכם, דיר פאסט נישט צו טון אזוי און אזוי", דעמאלט וועט ער דיר ליב האבן. דאס זאגט שלמה המלך: "אל תוכח", זאג אים נישט: "לץ!" ווייל: "פן ישנאך", ער וועט דיר פיינט באקומען און דו וועסט גארנישט אויפטון, נאר וואס דען? "הוכח", זאג אים: "לחכם", דו ביסט דאך א חכם, פאר דיר פאסט נישט וכו', "ויאהבך", וועט ער דיר ליב האבן.

דער אייבערשטער זאל העלפן מיר זאלן שוין זוכה זיין צו (פסחים קטז): "ונאכל שם מן הזבחים ומן הפסחים"; און צו (מיקה ז, טו): "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות", אמן.

בשורה טובה ומשמחת!

שוין יעצט דא צו באקומען
אפגעשיקט יעדע וואך
צו אייער טיר
אויף פאסט

די שטארק אויפגעכאפטע

וועכנטליכע קונטרס

עצתו אמונה

הערליכע בריוו, שאלות ותשובות
אין אלע אקטועלע נושאים אין טאג טעגליכן לעבן
געשריבן דורכ'ן ראש ישיבה
הרה"ג רבי יואל רוטה שליט"א

קרן הדפסה היכל הקודש

רופט אדער טעקסט

718.387.2691

אדער שיקט אן אימעיל צו:

subscribe@kerenhadfusa.org

מען קען פרעגן שאלות פונעם
ראש ישיבה שליט"א דורך:

<https://breslevcenter.com/answers>

ווי אויך קען מען באקומען דעם טעגליכן בריוו
אויף טעלעפאן מעסעדזשינג:

347.286.8081

דפוסת ספרי רבינו מנחם מן קליו